

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

65. gadagājums
2022. gada 24. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2022/C 37/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2022/C 37/02 Lieta C-655/20: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 17. novembra rīkojums (*Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līgums – Mainīga procentu likme – Hipotekāro aizdevumu atsaucē indeks (IRPH) – Valsts tiesas veikta pārskatāmības pārbaude – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – Spēkā neesamības konstatējuma sekas – 2020. gada 3. marta spriedums *Gómez del Moral Guasch* (C-125/18, EU:C:2020:138) – Jauni jautājumi) 2

2022/C 37/03 Lieta C-79/21: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 17. novembra rīkojums (*Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Ibiza* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *YB/Unión de Créditos Inmobiliarios SA* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. un 99. pants – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līgums – Mainīga procentu likme – Hipotekāro aizdevumu atsaucē indeks (IRPH) – Valsts tiesas veikta pārskatāmības ievērošanas pārbaude – Pienākums informēt – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – Labticības, līdzsvarotības un pārskatāmības prasības – Spēkā neesamības atzīšanas sekas) 3

2022/C 37/04 Lieta C-327/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. maijā *Giro Travel Company SRL* iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2021. gada 24. marta spriedumu lietā T-193/18 *Andreas Stihl/EUIPO* 4

2022/C 37/05	Lieta C-360/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 9. jūnijā <i>FCA Italy SpA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2021. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-191/20 <i>FCA Italy/EUIPO</i>	5
2022/C 37/06	Lieta C-373/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 18. jūnijā <i>Hasbro Inc.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 21. aprīļa spriedumu lietā T-663/19 <i>Hasbro/EUIPO</i>	5
2022/C 37/07	Lieta C-381/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 21. jūnijā <i>Keun Jig Lee</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2021. gada 21. aprīļa spriedumu lietā T-382/20 <i>Lee/EUIPO</i>	5
2022/C 37/08	Lieta C-483/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 5. augustā <i>Health Product Group sp. z o.o.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-678/19 <i>Health Product Group/EUIPO</i>	6
2022/C 37/09	Lieta C-490/21 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-187/20 <i>Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno</i> (Galda lampa) 2021. gada 10. augustā iesniedza <i>Davide Groppi Srl</i>	6
2022/C 37/10	Lieta C-513/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 19. augustā <i>DI</i> iesniedza ar Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-514/19 <i>DI/ECB</i>	6
2022/C 37/11	Lieta C-539/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 26. augustā <i>CE</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-355/19, <i>CE/Reģionu komiteja</i>	7
2022/C 37/12	Lieta C-560/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 13. septembrī iesniedza <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) – <i>ZS/Zweckverband “Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen” – KISA, publisko tiesību sabiedrība</i>	8
2022/C 37/13	Lieta C-587/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. septembrī <i>DD</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-632/19 <i>DD/FRA</i>	8
2022/C 37/14	Lieta C-590/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. septembrī iesniedza <i>Areios Pagos</i> (Grieķija) – <i>Charles Taylor Adjusting, FD/Starlight Shipping Company, Overseas Marine Enterprises INC</i>	9
2022/C 37/15	Lieta C-613/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 1. oktobrī Eiropas Parlaments iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-670/19 <i>Carbajo Ferrero/Parlaments</i>	10
2022/C 37/16	Lieta C-617/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 6. oktobrī iesniedza <i>Landgericht Ravensburg</i> (Vācija) – <i>RU, PO/Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH</i>	11
2022/C 37/17	Lieta C-625/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. oktobrī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH</i>	12
2022/C 37/18	Lieta C-626/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. oktobrī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Funke Sp. z o.o.</i>	13
2022/C 37/19	Lieta C-634/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. oktobrī iesniedza <i>Verwaltungsgericht Wiesbaden</i> (Vācija) – <i>OQ/Land Hessen</i>	14
2022/C 37/20	Lieta C-651/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. oktobrī iesniedza <i>Sofiyski rayonen sad</i> (Bulgārija) – <i>M. Ya. M.</i>	15
2022/C 37/21	Lieta C-653/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. oktobrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Syndicat Uniclimate/Ministre de l'Intérieur</i>	15
2022/C 37/22	Lieta C-655/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. oktobrī iesniedza <i>Rayonen sad Nesebar</i> (Bulgārija) – kriminālprocess pret <i>G. ST. T.</i>	16
2022/C 37/23	Lieta C-656/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 29. oktobrī iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) – <i>IM GESTÃO DE ATIVOS – SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. u.c./Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	17

2022/C 37/24	Lieta C-668/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. novembrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA “Druvnieks”/Lauku atbalsta dienests	18
2022/C 37/25	Lieta C-686/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. novembrī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – VW, Legea S.r.l./SW, CQ, ET, VW, Legea S.r.l.	18
2022/C 37/26	Lieta C-688/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. novembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation	19
2022/C 37/27	Lieta C-694/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 17. novembrī Brunswick Bowling Products LLC iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2021. gada 8. septembra spriedumu lietā T-152/19, Brunswick Bowling Products LLC/Komisija	20
2022/C 37/28	Lieta C-701/21 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 22. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-639/14 RENV, T-352/15 un T-740/17 Dimosia Epikhirisi Ilektrismou AE/Eiropas Komisija, ko atbalsta Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon, 2021. gada 19. novembrī iesniedza Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon	21
2022/C 37/29	Lieta C-714/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī ir iesniegusi Françoise Grossetête (T-722/19) par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-720/19 līdz T-725/19, Ashworth u.c./Parlaments	22
2022/C 37/30	Lieta C-715/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī Gerardo Galeote (T-243/20) iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-240/20 līdz T-245/20 Arnaoutakis u.c./Parlaments	22
2022/C 37/31	Lieta C-716/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī Graham R. Watson (T-245/20) iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-240/20 līdz T-245/20 Arnaoutakis u.c./Parlaments	23
2022/C 37/32	Lieta C-739/21 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 22. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-639/14 RENV, T-352/15 un T-740/17 Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/Eiropas Komisija, ko atbalsta Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon, 2021. gada 1. decembrī iesniedza Eiropas Komisija	24

Vispārējā tiesa

2022/C 37/33	Lieta T-743/16 RENV II: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – CX/Komisija (Civildienests – Ierēdņi – Disciplinārsods – Atstādināšana no amata – OLAF izmeklēšana – Neatļautas un nelegālas sarunas par līgumu – Interesu konflikts – Neatbilstīga rēķina apstiprināšana – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības tikt uzklautam – Prasītāja un viņa advokāta atkārtota neierašanās uz disciplinārlietas sēdi – Tiesiskā drošība – Tiesiskā palīdzība – Samērīgums – Saprātīgs termiņš – Princips ne bis in idem – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pienākums norādīt pamatojumu)	25
2022/C 37/34	Lieta T-256/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – Assi/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju – Līdzekļu iesaldēšana – Kļūdas vērtējumā – Samērīgums – Tiesības uz īpašumu – Tiesības veikt saimniecisku darbību – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu)	25
2022/C 37/35	Lieta T-258/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – Foz/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju – Līdzekļu iesaldēšana – Kļūda vērtējumā – Samērīgums – Tiesības uz īpašumu – Tiesības veikt saimniecisku darbību – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu)	26
2022/C 37/36	Lieta T-259/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – Aman Dimashq JSC/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju – Līdzekļu iesaldēšana – Kļūda vērtējumā – Samērīgums – Tiesības uz īpašumu – Tiesības veikt saimniecisku darbību – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)	27

2022/C 37/37	Lieta T-359/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 1. decembra spriedums – <i>Team Beverage/EUIPO – Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung</i> (“Team Beverage”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Team Beverage” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “TEAM” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	28
2022/C 37/38	Lieta T-370/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – KL/Eiropas Investīciju banka (Civildienests – EIB personāls – Veselības stāvoklis – Darbspēja – Neattaisnota prombūtne – Atcelšanas prasība – Invaliditātes jēdziens – Neierobežota kompetence – Finansiāla rakstura strīdi – Invaliditātes pensijas izmaksa ar atpakaļejošu datumu – Prasība par zaudējumu atlīdzību)	28
2022/C 37/39	Lieta T-433/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 1. decembra spriedums – KY/Eiropas Savienības Tiesa (Civildienests – Ierēdņi – Pensijas – Pirms dienesta uzsākšanas Eiropas Savienībā iegūtās pensijas tiesības – Nodošana Savienības sistēmai – Iemaksu gadi – Savienības pensiju iemaksu gadu aprēķināšanas sistēmā vērā ņemto tiesību uz pensiju summas atmaksa – Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts – “Iztikas minimuma” norma – Nepamatota iedzīvošanās)	29
2022/C 37/40	Lieta T-467/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 1. decembra spriedums – <i>Inditex/EUIPO – Ffauf Italia</i> (“ZARA”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ZARA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “LE DELIZIE ZARA” un agrāka valsts grafiska preču zīme “ZARA” – Pierādījumi par agrāku preču zīmju faktisku izmantošanu – Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts) – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	30
2022/C 37/41	Lieta T-581/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – YP/Komisija (Civildienests – Ierēdņi – Paaugstināšana amatā – 2019. gada paaugstināšana amatā – Lēmums par nepaaugstināšanu amatā – Civildienesta noteikumu 45. pants – Nopelnu salīdzināšana – Valodu lietojums amata pienākumu izpildē ierēdņiem, kas veic lingvistiskus pienākumus, un ierēdņiem, kas veic citus, nevis lingvistiskus pienākumus – Darba stāžs pakāpē – Nevainīguma prezumpcija – Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. pants – Pienākums norādīt pamatojumu – Izlīguma izpilde)	30
2022/C 37/42	Lieta T-454/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 22. novembra rīkojums – <i>Garment Manufacturers Association in Cambodia/Komisija</i> (Atcelšanas prasība – Kopējā tirdzniecības politika – Ar Regulu (ES) Nr. 978/2012 noteiktu vispārēju preferenciālu muitas tarifu režīms – Konkrētiem Kambodžas izcelsmes produktiem piemērojamo tirdzniecības preferenču pagaidu atcelšana nopietnu un sistemātisku cilvēktiesību pārkāpumu dēļ – Tieša skāruma neesamība – Individuāla skāruma neesamība – Nepieņemamība)	31
2022/C 37/43	Lieta T-494/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 8. novembra rīkojums – <i>Satabank/ECB</i> (Ekonomikas un monetārā politika – Mazāk nozīmīgu kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – ECB īpašie uzdevumi – Atteikums veikt tiešu prudenciālo uzraudzību – Atteikums sniegt norādījumus kompetentajai personai – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	32
2022/C 37/44	Lieta T-157/21: Vispārējās tiesas 2021. gada 18. novembra rīkojums – RG/Padome (Prasība atcelt tiesību aktu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Tirdzniecības un sadarbības nolīgums starp Savienību un Euratom, no vienas puses, un Apvienoto Karalisti, no otras puses – Padomes Lēmums par to, lai parakstītu un provizoriski piemērotu Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu – Nodošanas mehānisms, pamatojoties uz apcietināšanas orderi – Persona, kas aizturēta vai apcietināta Īrijā pēc tam, kad ir beidzies pārejas periods, lai izpildītu Eiropas apcietināšanas orderi, ko ir izdevusi Apvienotā Karaliste pārejas perioda laikā – Individuāla skāruma neesamība – Nereglamentējošs akts – Nepieņemamība)	32
2022/C 37/45	Lieta T-272/21 R II: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2021. gada 26. novembra rīkojums – <i>Puigdemont i Casamajó u.c./Parlaments</i> (Pagaidu noregulējums – Institucionālās tiesības – Parlamenta deputāts – Privilēģijas un imunitāte – Parlamenta deputāta imunitātes atcelšana – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)	33
2022/C 37/46	Lieta T-534/21 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 25. novembra rīkojums – VP/ <i>Cedefop</i> (Pagaidu noregulējums – Civildienests – Pagaidu darbinieki – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Nepieņemamība)	33
2022/C 37/47	Lieta T-613/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. oktobrī – XH/Komisija	34

2022/C 37/48	Lieta T-644/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. oktobrī – <i>Pharmadom/EUIPO – Wellbe Pharmaceuticals</i> (“WellBe PHARMACEUTICALS”)	35
2022/C 37/49	Lieta T-682/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. oktobrī – <i>ClientEarth/Padome</i>	35
2022/C 37/50	Lieta T-683/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. oktobrī – <i>Leino-Sandberg/Padome</i>	37
2022/C 37/51	Lieta T-692/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. oktobrī – <i>AL/Komisija un OLAF</i>	38
2022/C 37/52	Lieta T-693/21: Prasība, kas celta 2021. gada 25. oktobrī – <i>NJ/Komisija</i>	39
2022/C 37/53	Lieta T-699/21: Prasība, kas celta 2021. gada 31. oktobrī – <i>Peace United/EUIPO – 1906 Collins</i> (“MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN”)	40
2022/C 37/54	Lieta T-705/21: Prasība, kas celta 2021. gada 3. novembrī – <i>Balaban/EUIPO</i> (“Stahlwerk”)	41
2022/C 37/55	Lieta T-706/21: Prasība, kas celta 2021. gada 3. novembrī – <i>Balaban/EUIPO</i> (“Stahlwerkstatt”)	41
2022/C 37/56	Lieta T-715/21: Prasība, kas celta 2021. gada 5. novembrī – <i>Cellnex Telecom un Retevisión I/Komisija</i>	42
2022/C 37/57	Lieta T-731/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. novembrī – <i>Společnost pro eHealth databáze/Komisija</i>	43
2022/C 37/58	Lieta T-732/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. novembrī – <i>Asociación de Elaboradores de Cava de Requena/Komisija</i>	44
2022/C 37/59	Lieta T-734/21: Prasība, kas celta 2021. gada 17. novembrī – <i>The Chord Company/EUIPO – AVSL Group</i> (“CHORD”)	45
2022/C 37/60	Lieta T-735/21: Prasība, kas celta 2021. gada 17. novembrī – <i>Aprile and Commerciale Italiana/EUIPO – DC Comics partnership</i> (Stilizēta melna sikspārņa baltā ovālā rāmī attēlojums)	46
2022/C 37/61	Lieta T-737/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. novembrī – <i>Refractory Intellectual Property/EUIPO</i> (“e-tech”)	47
2022/C 37/62	Lieta T-738/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. novembrī – <i>Bora Creations/EUIPO</i> (“essence”)	47
2022/C 37/63	Lieta T-741/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. novembrī – <i>LG Electronics/EUIPO – ZTE Deutschland</i> (“V10”)	48
2022/C 37/64	Lieta T-742/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. novembrī – <i>Preventicus/EUIPO</i> (“NIGHTWATCH”)	49
2022/C 37/65	Lieta T-743/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. novembrī – <i>Ryanair/Komisija</i>	50
2022/C 37/66	Lieta T-744/21: Prasība, kas celta 2021. gada 24. novembrī – <i>Medela/EUIPO</i> (“MAXFLOW”)	51
2022/C 37/67	Lieta T-745/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. novembrī – <i>Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien/EUIPO – Cantina San Donaci</i> (“Passo Lungo”)	51
2022/C 37/68	Lieta T-747/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. novembrī – <i>Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng</i> (“Fohlenelf”)	52
2022/C 37/69	Lieta T-749/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. novembrī – <i>Gerhard Grund Gerüste/EUIPO – Josef Grund Gerüstbau</i> (“Josef Grund Gerüstbau”)	53
2022/C 37/70	Lieta T-752/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. novembrī – <i>Associação do Socorro e Amparo/EUIPO – De Bragança</i> (“quis ut Deus”)	53
2022/C 37/71	Lieta T-755/21: Prasība, kas celta 2021. gada 1. decembrī – <i>Illumina/Komisija</i>	54

2022/C 37/72	Lieta T-757/21: Prasība, kas celta 2021. gada 2. decembrī – <i>Activa</i> – <i>Grillküche</i> /EUIPO – <i>Targa</i> (Grilēšanas ierīces)	55
2022/C 37/73	Lieta T-759/21: Prasība, kas celta 2021. gada 6. decembrī – <i>Société des produits Nestlé</i> /EUIPO – <i>The a2 Milk Company</i> (“A2”)	56

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2022/C 37/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 24, 17.1.2022.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 11, 10.1.2022.

OV C 2, 3.1.2022.

OV C 513, 20.12.2021.

OV C 502, 13.12.2021.

OV C 490, 6.12.2021.

OV C 481, 29.11.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 17. novembra rīkojums (*Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA*

(Lieta C-655/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līgums – Mainīga procentu likme – Hipotekāro aizdevumu atsauces indekss (IRPH) – Valsts tiesas veikta pārskatāmības pārbaude – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – Spēkā neesamības konstatējuma sekas – 2020. gada 3. marta spriedums *Gómez del Moral Guasch* (C-125/18, EU:C:2020:138) – Jauni jautājumi)

(2022/C 37/02)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa*Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona***Pamatlietas puses**Prasītājs: *Marc Gómez del Moral Guasch*Atbildētāja: *Bankia SA***Rezolutīvā daļa**

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 5. pants un prasība par līguma noteikumu pārskatāmību hipotekārā aizdevuma līguma kontekstā ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj pārdevējam vai piegādātājam šādā līgumā neietvert pilnīgu tāda atsauces indeksa definīciju, kas tiek izmantots mainīgas procentu likmes aprēķināšanai, vai pirms šī līguma noslēgšanas neizsniegt patērētājam informatīvos materiālus, kuros būtu norādītas šī indeksa iepriekšējās izmaiņas, tāpēc ka informācija attiecībā uz šo indeksu tiek oficiāli publicēta, ar nosacījumu, ka, ņemot vērā publiski pieejamus un piekļuvei atvērtus informācijas elementus, kā arī attiecīgā gadījumā pārdevēja vai piegādātāja sniegtu informāciju, samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs ir spējis saprast konkrētu atsauces indeksa darbības veidu un tādējādi, balstoties uz precīziem un saprotamiem kritērijiem, izvērtēt šāda noteikuma ekonomiskās – varbūtēji būtiskās – sekas attiecībā uz savām finanšu saistībām.

- 2) Direktīvas 93/13 3. panta 1. punkts, 4. panta 2. punkts un 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja valsts tiesa uzskata, ka līguma noteikums, saskaņā ar kuru hipotekārā aizdevuma līgumā ir nosakāms mainīgas procentu likmes aprēķināšanas veids, nav formulēts vienkāršā, skaidri saprotamā valodā šī direktīvas 4. panta 2. punkta vai 5. panta izpratnē, tai ir jāizvērtē, vai šis noteikums ir “negodīgs” minētās direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 3) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas uzliek pienākumu valsts tiesai ļaut patērētājam izvēlēties vai nu, pirmkārt, līguma pārskatīšanu, aizstājot par negodīgu atzītu līgumu noteikumu, saskaņā ar kuru nosaka mainīgo procentu likmi, ar līguma noteikumu, kurā ietverta atsauce uz likumā dispozitīvi paredzētu indeksu, vai arī, otrkārt, pilnīgu hipotekārā aizdevuma līguma atcelšanu tad, kad tas nevar turpināt pastāvēt bez šī noteikuma.
- 4) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, aplūkoti šīs direktīvas 1. panta 2. punkta gaismā, ir interpretējami tādējādi, ka tie negodīga līguma noteikuma, saskaņā ar kuru nosaka atsauces indeksu aizdevuma mainīgās procentu likmes aprēķināšanai, spēkā neesamības gadījumā pieļauj, ka valsts tiesa – ievērojot 2020. gada 3. marta sprieduma *Gómez del Moral Guasch* (C-125/18, EU:C:2020:138) 67. punktā paredzētos nosacījumus, aizstāj šo indeksu ar likumā noteikto indeksu, kas ir piemērojams tad, ja nav līguma pušu pretējas vienošanās –, gadījumā, kad abi šie indeksi tiek noteikti ar līdzvērtīgi sarežģītu aprēķina metodi un valsts tiesību normas paredz šo aizstāšanu gadījumos, kad nepastāv strīds un mērķis ir pienākumu līdzsvara saglabāšana starp pusēm, ar nosacījumu, ka aizstājošais indekss patiešām atspoguļo dispozitīvu valsts tiesību normu.
- 5) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kurā starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju noslēgts līgums pēc negodīga noteikuma atcelšanas vairs nevar pastāvēt un pilnīga līguma atcelšana izraisa patērētājam īpaši nelabvēlīgas sekas, valsts tiesa var novērst šī noteikuma spēkā neesamību, aizstājot to ar dispozitīvu valsts tiesību normu, un likmes, kas veidojas, balstoties uz aizstājošo indeksu, piemērošana ir jāveic līguma noslēgšanas datumā.

(¹) Iesniegšanas datums: 2.12.2020.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 17. novembra rīkojums (*Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – YB/*Unión de Créditos Inmobiliarios SA*

(Lieta C-79/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. un 99. pants – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Hipotekārā aizdevuma līgums – Mainīga procentu likme – Hipotekāro aizdevumu atsauces indekss (IRPH) – Valsts tiesas veikta pārskatāmības ievērošanas pārbaude – Pienākums informēt – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – Labticības, līdzsvarotības un pārskatāmības prasības – Spēkā neesamības atzīšanas sekas)

(2022/C 37/03)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza

Pamatlietas puses

Prasītājs: YB

Atbildētāja: *Unión de Créditos Inmobiliarios SA*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 5. pants un līguma noteikumu pārskatāmības prasība hipotekārā aizdevuma līguma kontekstā ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz valsts tiesību aktus un judikatūru, ar kuriem pārdevējs vai piegādātājs ir atbrīvots no pienākuma aizdevuma līguma noslēgšanas brīdī sniegt patērētājam informāciju par atsaucē indeksa agrākajām izmaiņām vismaz pēdējos divos gados salīdzinājumā ar vismaz vienu citu atšķirīgu indeksu, tādu kā *Euribor*, ar nosacījumu, ka šie valsts tiesību akti un judikatūra tomēr ļauj tiesai pārliicināties, ka, ņemot vērā publiski pieejamu informāciju, kā arī informāciju, ko attiecīgā gadījumā ir sniedzis pārdevējs vai piegādātājs, vidusmēra patērētājs, kas ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs, ir spējis saprast atsaucē indeksa aprēķina metodes konkrēto darbību un tādējādi, pamatojoties uz precīziem un saprotamiem kritērijiem, novērtēt iespējami būtisko šāda noteikuma ekonomisko ietekmi uz savām finanšu saistībām.
- 2) Direktīvas 93/13 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus valsts tiesību aktus un judikatūru, atbilstoši kuriem tiek uzskatīts, ka pārdevēja vai piegādātāja labticības neesamība ir nepieciešams priekšnosacījums tam, lai veiktu jebkādu pārbaudi par nepārrēdzama noteikuma ar patērētāju noslēgtā līgumā saturu. Iesniedzējtiesai jānosaka, vai, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus pamatlietā, ir uzskatāms, ka pārdevējs vai piegādātājs ir darbojies labticīgi, izvēlēdamies likumā paredzēto indeksu, un vai klauzula, kas ietver šo indeksu, var radīt būtisku nelīdzsvarotību no līguma izrietošajās pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.
- 3) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz to, ka gadījumā, ja nav spēkā negodīgais noteikums, kurā aizdevuma mainīgo procentu aprēķināšanai ir noteikts atsaucē indekss, valsts tiesa šo indeksu aizstāj ar likumā noteikto indeksu – kas ir piemērojams, ja nav līguma pušu vienošanās par pretējo, – tad, ja šie abi indeksi rada tādas pašas sekas, ciktāl tiek ievēroti 2020. gada 3. marta sprieduma *Gómez del Moral Guasch* (C-125/18, EU:C:2020:138) 67. punktā paredzētie nosacījumi.
- 4) Sešpadsmitais *Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Ibiza* (Ibizas pirmās instances tiesa Nr. 2, Spānija) jautājums ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) Iesniegšanas datums: 9.2.2021.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. maijā *Giro Travel Company SRL* iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2021. gada 24. marta spriedumu lietā T-193/18 *Andreas Stihl/EUIPO*

(Lieta C-327/21 P)

(2022/C 37/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Giro Travel Company SRL* (pārstāvis: C. N. Frisch, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 26. novembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Giro Travel Company SRL* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 9. jūnijā FCA Italy SpA iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta)
2021. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-191/20 FCA Italy/EUIPO**

(Lieta C-360/21 P)

(2022/C 37/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: FCA Italy SpA (pārstāvji: F. Jacobacci un E. Truffo, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 6. oktobra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda FCA Italy SpA pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 18. jūnijā Hasbro Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta
paplašinātā sastāvā) 2021. gada 21. aprīļa spriedumu lietā T-663/19 Hasbro/EUIPO**

(Lieta C-373/21 P)

(2022/C 37/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Hasbro Inc. (pārstāvis: J. Moss, Barrister)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 1. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība nav pieļaujama un piesprieda Hasbro Inc. pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 21. jūnijā Keun Jig Lee iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta)
2021. gada 21. aprīļa spriedumu lietā T-382/20 Lee/EUIPO**

(Lieta C-381/21 P)

(2022/C 37/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Keun Jig Lee (pārstāvji: F. Jacobacci, avvocato, B. La Tella, avvocatessa)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 30. novembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Keun Jig Lee pašam segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 5. augustā *Health Product Group sp. z o.o.* iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-678/19 *Health Product Group/EUIPO*

(Lieta C-483/21 P)

(2022/C 37/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Health Product Group sp. z o.o.* (pārstāvis: M. Kondrat, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 30. novembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Health Product Group sp. z o.o.* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-187/20 *Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno (Galda lampa)* 2021. gada 10. augustā iesniedza *Davide Groppi Srl*

(Lieta C-490/21 P)

(2022/C 37/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Davide Groppi Srl* (pārstāvji: F. Boscariol de Roberto, D. Capra un V. Malerba, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) ar 2021. gada 26. novembra rīkojumu ir noraidījusi apelācijas sūdzību kā nepieņemamu un piesprieda *Davide Groppi Srl* segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 19. augustā *DI* iesniedza ar Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-514/19 *DI/ECB*

(Lieta C-513/21 P)

(2022/C 37/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *DI* (pārstāvis: L. Levi, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- tādējādi apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgumus:
 - atcelt ECB Valdes 2019. gada 7. maija lēmumu, ar ko ir noteikts disciplinārsods – atlaišana no amata bez iepriekšēja uzteikuma;

- atcelt ECB Valdes 2019. gada 25. jūnija lēmumu, ar ko ir atteikts atsākt disciplinārlietu pēc kriminālprocesa izbeigšanas;
 - katrā ziņā atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* ir novērtēts 20 000,00 EUR apmērā;
 - atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.
- piespriest ECB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies apelācijas un pirmās instances tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, noraidot pirmo pamatu, kurā ir apgalvots, ka apstrīdēto pasākumu autoram nav kompetences.

Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, noraidot otro pamatu, kurā ir apgalvots, ka ir pārkāpts [ECB] Darbiniekiem piemērojamo noteikumu 8.3.2. pants un tiesiskās drošības princips.

Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, noraidot septīto pamatu, kurā ir apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz nevainīguma prezumpciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pants.

Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, noraidot ceturto pamatu, kurā ir apgalvots, ka ir pārkāpts [ECB] Darbiniekiem piemērojamo noteikumu 8.3.7. pants un Hartas 41. pantā nostiprinātais objektivitātes princips.

Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, noraidot sesto pamatu, kurā ir apgalvots, ka ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 26. augustā CE iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-355/19, CE/Reģionu komiteja

(Lieta C-539/21 P)

(2022/C 37/11)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: CE (pārstāvis: M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Reģionu komiteja

Prasījumi

- daļēji atcelt 2021. gada 16. jūnija spriedumu CE/Reģionu komiteja (T-355/19);
- piespriest Reģionu komitejai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies Vispārējā tiesā gan pamata tiesvedībā, gan pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā apelācijas sūdzībā tās iesniedzējs apstrīd it īpaši pārsūdzētā sprieduma 69. un 70., 73.–77., 83.–91., 109.–116., 126.–139., 149. un 150. punktu. Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza vienu pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka esot sagrozīti fakti un pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kā rezultātā pamatojums ir nepietiekams un juridiski neprecīzs.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 13. septembrī iesniedza *Bundesarbeitsgericht* (Vācija) – ZS/*Zweckverband “Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen”* – KISA, publisko tiesību sabiedrība

(Lieta C-560/21)

(2022/C 37/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: ZS

Atbildētāja: *Zweckverband “Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen”* KISA, publisko tiesību sabiedrība

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 38. panta 3. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma kā šajā gadījumā *Bundesdatenschutzgesetz* [Federālā Datu aizsardzības likuma] 6. panta 4. punkta pirmais teikums, saskaņā ar kuru datu aizsardzības speciālista atbrīvošana no amata, ko datu aizsardzības speciālistam izsaka datu pārzinis kā darba devējs, nav pieļaujama, turklāt neatkarīgi no tā, vai tas tiek izteikts saistībā ar viņa uzdevumu izpildi?

Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir apstiprinoša:

2) Vai VDAR 38. panta 3. punkta otrajam teikumam ir pietiekams juridiskais pamats, it īpaši, ciktāl tas aptver datu aizsardzības speciālistus, kuri ir darba tiesiskajās attiecībās ar pārzini?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 23. septembrī DD iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-632/19 DD/FRA

(Lieta C-587/21 P)

(2022/C 37/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: DD (pārstāve: N. Lorenz, Rechtsanwältin)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu kopumā;
- līdz ar to
 - atcelt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (turpmāk tekstā – “FRA”) direktora 2018. gada 19. novembra lēmumu, ar ko noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgums, kas iesniegts uz Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punkta pamata;
 - nepieciešamības gadījumā atcelt FRA direktora 201[9]. gada 12. jūnija lēmumu, kas saņemts 201[9]. gada 13. jūnijā un ar ko noraidīta sūdzība, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējs, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, iesniedzis par minēto 201[8]. gada 19. novembra lēmumu;
 - piespriest FRA samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzinājumu par viņam nodarīto nemantisko kaitējumu, kas detalizēti aprakstīts šajā apelācijas sūdzībā un pēc *ex aequo et bono* principa aplēsts 100 000 EUR apmērā;
- piespriest FRA atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiesību kļūda un pierādījumu sagrozišana faktu izklāstā.

Tiesību kļūda un tiesiskās drošības principa neievērošana saistībā ar pirmo pamatu par prettiesiskumu.

Tiesību kļūda, *res judicata* principa neievērošana, nepietiekams pamatojums, viena no apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumiem neizskatīšana, pierādījumu sagrozišana saistībā ar otro pamatu par prettiesiskumu.

Tiesību kļūda, acīmredzama kļūda vērtējumā un nepietiekams pamatojums saistībā ar trešo pamatu par prettiesiskumu.

Tiesību kļūda, pierādījumu sagrozišana, acīmredzama kļūda vērtējumā, apgalvota Vispārējās tiesas rīcība *ultra vires* un *ultra petita*, apgalvojums, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījies, noraidīdama apelācijas sūdzības iesniedzēja ierosinājumu pēc pieprasījuma iesniegt lietai būtisku dokumentu, un nepietiekams pamatojums saistībā ar ceturto pamatu par prettiesiskumu.

Tiesību kļūda, nepietiekams pamatojums, nepareiza faktu juridiskā kvalifikācija, pierādījumu sagrozišana un acīmredzama kļūda vērtējumā saistībā ar piekto pamatu par prettiesiskumu.

Tiesību kļūda, pierādījumu sagrozišana, viena no apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumiem neizskatīšana, nepareiza juridiskā kvalifikācija, apgalvota Vispārējās tiesas rīcība *ultra petita*, apgalvojums, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījies, noraidīdama apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgumu pieprasīt lietai būtiska dokumenta iesniegšanu, nepietiekama prasības un apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvojuma par vardarbību izskatīšana saistībā ar sesto pamatu par prettiesiskumu.

Tiesību kļūda saistībā ar apgalvoto faktisko kaitējumu un cēloņsakarību.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. septembrī iesniedza Areios Pagos
(Grieķija) – Charles Taylor Adjusting, FD/Starlight Shipping Company, Overseas Marine Enterprises INC**

(Lieta C-590/21)

(2022/C 37/14)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Areios Pagos

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēji: *Charles Taylor Adjusting* un *FD*

Atbildētāji kasācijas tiesvedībā: *Starlight Shipping Company* un *Overseas Marine Enterprises INC*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai frāze “klaji pretrunā Savienības sabiedriskajai kārtībai” un, vispārīgāk, valsts sabiedriskajai kārtībai, kas saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 34. panta 1. punktu un 45. panta 1. punktu pamato atteikumu atzīt un pasludināt izpildāmību, ir jāsaprot tādējādi, ka papildus skaidri izteiktiem *anti-suit injunctions*, kuri aizliedz uzsākt un turpināt tiesvedību citas dalībvalsts tiesā, tā attiecas arī uz dalībvalstu tiesu spriedumiem vai rīkojumiem, ar kuriem: i) prasītājam tiek radīti šķēršļi tiesību aizsardzības tiesā īstenošanai citas dalībvalsts tiesā vai tajā jau notiekošo tiesvedību turpināšanai un tā tiek apgrūtināta, un ii) tādējādi tie ir uzskatāmi par iejaukšanos citas dalībvalsts tiesas jurisdikcijā izskatīt konkrētu strīdu, kas tajā jau ir iesniegts izskatīšanai un tiek izskatīts, un ir atzīts par saderīgu ar Savienības sabiedrisko kārtību? It īpaši, vai Savienības sabiedriskajai kārtībai Regulas Nr. 44/2001 34. panta 1. punkta un 45. panta 1. punkta izpratnē ir pretrunā tāda dalībvalsts tiesas sprieduma vai rīkojuma atzīšana un/vai izpildāmības pasludināšana, ar kuru subjektiem, kuri lūdz atzīt un pasludināt izpildāmību, tiek piešķirta pagaidu un iepriekšēja atbildība naudas izteiksmē attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem, kas rodas saistībā ar tiesvedības uzsākšanu vai turpināšanu citas dalībvalsts tiesā, tāpēc, ka: a) izskatot šo prasības pieteikumu, uz lietu attiecas izlīguma nolīgums, kuru likumā noteiktajā kārtībā ir sagatavojuši un apstiprinājuši dalībvalsts tiesa, kas ir izdevusi spriedumu (vai) un rīkojumu, un b) citas dalībvalsts tiesai, kurā prasītājs ir cēlis jaunu prasību, nav jurisdikcijas saskaņā ar noteikumu, kas piešķir ekskluzīvu jurisdikciju?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai klaja un tieša pretruna valsts sabiedriskajai kārtībai – saskaņā ar minētajām valstī pieņemtajām kultūras un tiesību pamatkoncepcijām un Grieķijas tiesību pamatnormām, kuras veido tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā kodolu (Grieķijas Konstitūcijas 8. un 20. pants, Grieķijas Civill kodeksa 33. pants un minēto tiesību aizsardzības princips, kas ir precizēts Grieķijas Civilprocesa kodeksa, kurš ir citēts motīvu daļās 6. punktā, 176. pantā un 173. panta 1.–3. punktā, 185., 205., 191. pantā), kā arī saskaņā ar ECTK 6. panta 1. punktu, kā rezultātā šādā gadījumā ir iespējams nepiemērot Savienības tiesības par tiesu spriedumu brīvu apriti un tos neatzīt šī šķēršļa dēļ – atbilst koncepcijām, kuras saskaņo un veicina Eiropas perspektīvu, [un] saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 34. panta 1. punktu, ievērojot Tiesas sniegto interpretāciju, veido pamatu, kas liedz Grieķijā atzīt un izpildīt iepriekš 1 punktā minēto spriedumu un rīkojumus, kurus ir izdevušas citas dalībvalsts (Apvienotā Karaliste) tiesas?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2001. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp. [labojums latviešu valodā – OV L 81, 29.03.2011., 18. lpp.]).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 1. oktobrī Eiropas Parlaments iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-670/19 *Carbajo Ferrero*/Parlaments

(Lieta C-613/21 P)

(2022/C 37/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *I. Terwinghe*, *C. González Argüelles* un *R. Schiano*)

Otrs lietas dalībnieks: *Fernando Carbajo Ferrero*

Prasījumi

Galvenokārt:

- atcelt Vispārējās tiesas 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-670/19;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pakārtoti:

- atcelt Vispārējās tiesas 2021. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-670/19;
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību un
- piespriest *F. Carbajo Ferrero* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, ir pieļautas tiesību kļūdas, interpretējot 2000. gada 16. maija lēmumu par augstāko amatpersonu atlases procedūras posmiem, kas grozīts ar Prezidija 2008. gada 18. februāra lēmumu, un interpretējot vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principus, un, otrkārt, ir sagrozīti fakti. Parlaments apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījies, secinādama, ka, tā kā augstāko amatpersonu iecelšanas padomdevēju komiteja nevisā Komunikācijas ģenerāldirektorātā par plašsaziņas līdzekļiem atbildīgā direktora iecelšanas procedūras gaitā ir izmantojusi vienus un tos pašus nopelnu salīdzinošās izvērtēšanas kritērijus, šī procedūra neesot notikusi pienācīgi.

Ar otro pamatu – par tiesību kļūdu un faktu un pierādījumu sagrozīšanu – Parlaments apgalvo, ka tiesa, lietu izskatot pēc būtības, nav ņēmusi vērā padomdevēju komitejas sniegtā ziņojuma par pārrunām lomu un ir kļūdījies, secinādama, ka iecelējinstiucija nav pienācīgi ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzēja profesionālo pieredzi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 6. oktobrī iesniedza *Landgericht Ravensburg* (Vācija) – RU, PO/*Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH*

(Lieta C-617/21)

(2022/C 37/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Ravensburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: RU, PO

Atbildētājas: *Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai transportlīdzekļa līzings līgumi ar nobraukuma uzskaiti un noteiktu termiņu, kas ir aptuveni divi vai vairāk gadi, bez parastajām līguma uzteikuma tiesībām, saskaņā ar kuriem patērētājam ir jānodrošina transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana un KASKO apdrošināšana, turklāt viņš ir atbildīgs par prasījumu tiesību saistībā ar trūkumiem izvirzīšanu pret trešām personām (it īpaši pret transportlīdzekļa tirgotāju un ražotāju), un viņš uzņemas arī zaudējuma, bojājumu un citu vērtības samazināšanās risku, ietilpst Direktīvas 2011/83/ES⁽¹⁾ un/vai Direktīvas 2008/48/EK⁽²⁾ un/vai Direktīvas 2002/65/EK⁽³⁾ piemērošanas jomā? Vai šajā ziņā tie ir kredītīgumi Direktīvas 2008/48/EK 3. panta c) punkta izpratnē un/vai līgumi par finanšu pakalpojumiem Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 12. punkta, kā arī Direktīvas 2002/65/EK 2. panta b) punkta izpratnē?

2) Ja transportlīdzekļa lizinga līgumi ar nobraukuma uzskaiti, kā aprakstīti pirmajā jautājumā, ir līgumi par finanšu pakalpojumiem:

- a) Vai par nepārvietojamām uzņēmuma telpām Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 9. punkta izpratnē ir uzskatāmas arī tādas personas uzņēmuma telpas, kura tirgotāja labā uzsāk darījumus ar patērētājiem, bet kurai pašai nav pārstāvības tiesību noslēgt attiecīgos līgumus?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai tas tā ir arī tad, ja persona, kura sagatavo līgumu, no uzņēmējdarbības viedokļa darbojas citā nozarē un/vai regulatīvi un/vai civiltiesiski nav pilnvarota slēgt finanšu pakalpojumu līgumus?

3) Ja atbilde uz otrā jautājuma a) daļu vai otrā jautājuma b) daļu ir noliedzoša:

Vai Direktīvas 2011/83/ES 16. panta l) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz transportlīdzekļa lizinga līgumiem ar nobraukuma uzskaiti (kā aprakstīts iepriekš pirmajā jautājumā) attiecas šis izņēmums?

4) Ja transportlīdzekļa lizinga līgumi ar nobraukuma uzskaiti, kā aprakstīti pirmajā jautājumā, ir līgumi par finanšu pakalpojumiem:

- a) Vai distances līgums Direktīvas 2002/65/EK 2. panta a) punkta un Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punkta izpratnē pastāv arī tad, ja līguma apspriešanas laikā personisks kontakts bija tikai ar personu, kura tirgotāja labā uzsāk darījumus ar patērētājiem, bet kurai pašai nav pārstāvības tiesību noslēgt attiecīgos līgumus?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- b) Vai tas tā ir arī tad, ja persona, kura sagatavo līgumu, no uzņēmējdarbības viedokļa darbojas citā nozarē un/vai regulatīvi un/vai civiltiesiski nav pilnvarota slēgt finanšu pakalpojumu līgumus?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK (OV 2002, L 271, 16. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. oktobrī iesniedza Oberster Gerichtshof
(Austrija) – VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH**

(Lieta C-625/21)

(2022/C 37/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: VB

Atbildētāja: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾ 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, vērtējot līgumā paredzētas uzņēmuma tiesības no patērētāja pieprasīt zaudējumu atlīdzību, kuras tas balsta uz nepamatotu līguma laušanu no patērētāja puses, valsts dispozitīvo tiesību normu piemērošana ir izslēgta jau tad, ja uzņēmuma vispārīgajos pārdošanas noteikumos ir ietverts negodīgs noteikums, saskaņā ar kuru uzņēmums var atsaukties ne tikai uz valsts dispozitīvo tiesību normām, bet tam arī tiek piešķirtas tiesības pēc izvēles pieprasīt no patērētāja, kurš lauž līgumu, fiksētu zaudējumu atlīdzību?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai šāda valsts dispozitīvo tiesību norma piemērošana ir izslēgta arī tad, ja uzņēmums savu zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu pret patērētāju nebalsta uz šo noteikumu?

Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir apstiprinoša:

3) Vai ar minētajām Savienības tiesību normām netiek pieļauts, ka tāda noteikuma gadījumā, kurā ir iekļauti ir vairāki regulējumi (piemēram, alternatīvas sankcijas nepamatotas līguma laušanas gadījumā), līgumattiecībās paliek spēkā noteikuma daļas, kas joprojām atbilst valsts dispozitīvajām tiesību normām un nav jāuzskata par negodīgām?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. oktobrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Funke Sp. z o.o.*

(Lieta C-626/21)

(2022/C 37/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēja: *Funke Sp. z o.o.*

Atbildētāja iestāde: *Landespolizeidirektion Wien*

Prejudiciālie jautājumi

Vai

- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 765/2008⁽²⁾, un Regula (EK) Nr. 596/2009⁽³⁾, it īpaši tās 12. pants un II pielikums,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93, it īpaši tās 20. un 22. pants, kā arī
- Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2019/417 (2018. gada 8. novembris), ar ko nosaka pamatnostādnes par to, kā vadīt Eiropas Savienības ātrās ziņošanas sistēmu RAPEX, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību 12. pantu, un tās ziņošanas sistēmu⁽⁴⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

1) no šīm normām tieši izriet ekonomikas dalībnieka tiesības papildināt RAPEX paziņojumu?

2) par šādu pieteikumu lemj Eiropas Komisija (Komisija)?

vai arī, ka:

3) par šādu pieteikumu lemj attiecīgās dalībvalsts iestāde?

(Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša)

4) vai tiesību aizsardzība (valsts) tiesā pret šādu lēmumu ir pietiekama, ja tā tiek garantēta nevis katram, bet tikai tam ekonomikas dalībniekam, kuru ietekmē (obligātais) pasākums, lai tas varētu vērsties pret šo iestādes noteikto (obligāto) pasākumu?

⁽¹⁾ OV 2002, L 11, 4. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību (OV 2008, L 218, 30. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2009. gada 18. jūnijs), ar ko atsevišķus tiesību aktus, kuriem piemēro Līguma 251. pantā minēto procedūru, pielāgo Padomes Lēmumam 1999/468/EK attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru – Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai – Ceturtā daļa (OV 2009, L 188, 14. lpp.).

⁽⁴⁾ OV 2019, L 73, 121. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. oktobrī iesniedza *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) – OQ/Land Hessen

(Lieta C-634/21)

(2022/C 37/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pamatlietas puses

Prasītāja: OQ

Atbildētāja: Land Hessen

Pieaicinātā persona: SCHUFA Holding AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ 22. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jau automatizēta varbūtības vērtības noteikšana par datu subjekta spēju nākotnē saņemt kredītu ir lēmums, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, un kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskās sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu, ja pārzinis, izmantojot datu subjekta personas datus, šo noteikto vērtību nosūta trešajam pārzinim un šī trešā persona šai vērtībai piešķir izšķirošu nozīmi, lai izlemtu par līgumattiecību nodibināšanu, izpildi vai izbeigšanu ar datu subjektu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzīga: Vai Regulas (ES) 2016/679 6. panta 1. punkts un 22. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru varbūtības vērtības – šajā lietā par fiziskas personas maksātspēju vai vēlēšanos veikt maksājumus, ņemot vērā informāciju par prasījumiem, – par fiziskās personas konkrētu rīcību nākotnē izmantošana, lai izlemtu par līgumattiecību nodibināšanu, izpildi vai izbeigšanu ar šo personu (*Scoring*), ir pieļaujama tikai tad, ja ir izpildīti konkrēti papildu lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu sīkāk izklāstītie priekšnoteikumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. oktobrī iesniedza Sofiyski rayonon sad (Bulgārija) – M. Ya. M.

(Lieta C-651/21)

(2022/C 37/20)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonon sad

Pamatlietas dalībnieks

Pieteikuma iesniedzējs pamatlietā: M. Ya. M.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (ES) Nr. 650/2012 ⁽¹⁾ 13. pants, aplūkojot to kopā ar tiesiskās drošības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka pēc tam, kad mantinieks savas pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesā jau ir lūdzis reģistrēt paziņojumu par mantojuma atstājēja, kura pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī atradās citā Eiropas Savienības dalībvalstī, mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu, tiek prasīta sniegto atraidīšanas vai pieņemšanas paziņojumu papildu reģistrācija pēdējā minētajā valstī?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka reģistrācija ir atļauta, vai Regulas (ES) Nr. 650/2012 13. pants, aplūkojot to kopā ar tiesiskās drošības aizsardzības principu un Savienības tiesību efektīvas īstenošanas principu, kā arī dalībvalstu sadarbības principu saskaņā ar [LES] 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka mantinieka paziņojumu, ar ko savas pastāvīgās dzīvesvietas valstī viņš ataida kopīga mantojuma atstājēja mantojumu, ir atļauts pieprasīt reģistrēt citam mantiniekam, kurš atrodas valstī, kurā mantojuma atstājēja nāves brīdī atradās viņa pastāvīgā dzīvesvieta, neņemot vērā, ka pēdējās minētās valsts procesuālajās tiesībās nav paredzēta iespēja citas personas vārdā reģistrēt atteikumu no mantojuma?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (OV 2012, L 201, 107. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. oktobrī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Syndicat Uniclîma/Ministre de l'Intérieur

(Lieta C-653/21)

(2022/C 37/21)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Syndicat Uniclîma

Atbildētāja: Ministre de l'Intérieur

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvā 2006/42/ES⁽¹⁾, Direktīvā 2014/35/ES⁽²⁾ un Direktīvā 2014/68/ES⁽³⁾ noteiktā saskaņošana – un, attiecīgajā gadījumā, ar kādiem nosacījumiem un kādās robežās – ļauj dalībvalstīm paredzēt drošības prasības ar šīm direktīvām aptvertām iekārtām, ciktāl šīs prasības neparedz izmaiņas tajās iekārtās, kuras – kā to apliecina EK marķējums – atbilst šo direktīvu prasībām?
- 2) Vai ar direktīvām noteiktā saskaņošana ļauj dalībvalstīm par šo iekārtu izmantošanu tikai vietās, kas atvērtas publikai, un, ņemot vērā ar ugunsgrēkiem saistītos īpašos drošības riskus, noteikt tādas drošības prasības, kas var ietvert izmaiņas iekārtās, kuras tomēr atbilst šajās direktīvās noteiktajām prasībām, kam par apliecinājumu kalpo CE zīme?
- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi, vai apstiprinoša atbilde var tikt sniegta gadījumā, ja attiecīgās drošības prasības, no vienas puses, tiktu noteiktas tikai, ja šajās pašās iekārtās tiktu izmantoti viegli uzliesmojoši aukstumaģenti kā alternatīva fluorētām siltumnīcefekta gāzēm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā Nr. 517/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm noteiktajiem mērķiem⁽⁴⁾ un, no otras puses, attiektos tikai uz tām iekārtām, kuras, lai gan atbilst šo direktīvu prasībām, attiecībā uz ugunsgrēka risku, kad tiek izmantoti viegli uzliesmojoši aukstumaģenti, nenodrošina, ka tās ir hermētiski noslēgtas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (pārstrādāšana) (OV 2006, L 157, 24. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/35/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz tādu elektroiekārtu pieejamību tirgū, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās (OV 2014, L 96, 164. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/68/ES (2014. gada 15. maijs) dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiedieniekārtu pieejamību tirgū (OV 2014, L 189, 164. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 517/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 842/2006 (OV 2014, L 150, 195. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. oktobrī iesniedza *Rayonen sad Nesebar* (Bulgārija) – kriminālprocess pret G. ST. T.

(Lieta C-655/21)

(2022/C 37/22)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Nesebar

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

G. ST. T.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesību normas un judikatūra, saskaņā ar kurām tiesību īpašniekam nodarītais kaitējums ir Kriminālkodeksa 172.b panta 1. un 2. punktā minēto noziedzīgo nodarījumu sastāva pazīme, atbilst ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/48/EK⁽¹⁾ (2004. gada 29. aprīlis) ieviestajām normām attiecībā uz kaitējumu, ko izraisījusi intelektuālā īpašuma tiesību nelikumīga izmantošana?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai Bulgārijas Republikas judikatūrā ieviestā automātiskā prezumpcija kaitējuma noteikšanai – pārdošanai piedāvāto preču vērtības apmērā, kas aprēķināta, pamatojoties uz likumīgi ražoto preču mazumtirdzniecības cenām, atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) normām?

- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pantā nostiprinātajam noziedzīgu nodarījumu likumības principam atbilst tiesību normas, kurās netiek veikta nošķiršana starp administratīvu pārkāpumu (pašlaik spēkā esošā Likuma par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm 127. panta 1. punkts un 2016. gadā spēkā esošā Likuma par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm 81. panta 1. punkts), noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar Kriminālkodeksa 172.b panta 1. punktu un, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar Kriminālkodeksa 172.b panta 2. punktu?
- 4) Vai Kriminālkodeksa 172.b panta 2. punktā paredzētie sodi (brīvības atņemšanas sods uz laiku no 5 līdz 8 gadiem, kā arī naudas sods 5000 līdz 8000 BGN apmērā) atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktā noteiktajam principam (sodu smagums nedrīkst būt nesamērīgs ar noziedzīgā nodarījuma smagumu)?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 29. oktobrī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – IM GESTÃO DE ATIVOS – SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. u.c./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-656/21)

(2022/C 37/23)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāji: IM GESTÃO DE ATIVOS – SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. u.c.

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2008/7/EK (¹) 5. panta 2. punktam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā *Código do Imposto do Selo* (Zīmognodevas kodekss) 17.3.4. pozīcija, kas paredz, ka ar zīmognodevu ir apliekamas komisijas maksas, ko bankas iekasē no vērtspapīru atvērto ieguldījumu fondu pārvaldības sabiedrībām par tādu pakalpojumu sniegšanu, kas ir saistīti ar banku darbību, kas ir vērsta uz to, lai piesaistītu jaunas parakstīšanās uz ieguldījumu daļām, proti, panāktu jaunu kapitāla pieplūdi ieguldījumu fondiem ar parakstīšanos uz jaunām fondu emitētajām ieguldījumu daļām?
- 2) Vai Direktīvas 2008/7/EK 5. panta 2. punktam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kas paredz, ka ar zīmognodevu ir apliekamas pārvaldības maksas, ko pārvaldības sabiedrības iekasē no vērtspapīru atvērto ieguldījumu fondiem, ciktāl šajās pārvaldības maksās ir ietvertas arī pārnestās komisijas maksas, ko par iepriekš minēto darbību bankas iekasē no pārvaldības sabiedrībām?

(¹) Padomes Direktīva 2008/7/EK (2008. gada 12. februāris) par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV 2008, L 46, 11. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. novembrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts)
(Latvija) – SIA “Druvnieks”/Lauku atbalsta dienests**

(Lieta C-668/21)

(2022/C 37/24)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Pieteicēja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: SIA “Druvnieks”

Otra puse kasācijas tiesvedībā: Lauku atbalsta dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību 60. panta piemērošana ir pamatota, ja atbalsta pretendenta īpašnieka cits uzņēmums ir pieļāvis pārkāpumu, kura finansiālās sekas nav novērstas, un atbalsta pretendents faktiski ir pārņēmis šī uzņēmuma lauksaimniecisko darbību?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību 60. pantu var piemērot tādējādi, ka tiek secināts, ka persona ir apgājusi minētās regulas 64. panta ceturtā punkta “d” apakšpunktā paredzēto administratīvo sodu, lai arī attiecībā uz pieteicēju vai pieteicējas īpašnieku nav pieņemts lēmums par administratīvā soda piemērošanu – izslēgšanu no atbalsta pretendenta loka?
- 3) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas Nr. 1306/2013 60. pantu var piemērot tādējādi, ka par pieteikuma izskatīšanu atbildīgā iestāde pārbauda, vai atbalsta pretendenta īpašniekam iepriekš piederējušie uzņēmumi atbilst Komisijas 2014. gada 25. jūnija Regulas (ES) Nr. 702/2014, ar kuru konkrētas atbalsta kategorijas lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un lauku apvidos atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu ⁽²⁾, 2. panta 14. punktam, un neatbilstību gadījumā noraida projekta iesniegumu bez papildu individuāla faktisko apstākļu izvērtējuma?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

⁽²⁾ OV 2014, L 193, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. novembrī iesniedza Corte suprema di
cassazione (Itālija) – VW, Legea S.r.l./SW, CQ, ET, VW, Legea S.r.l.**

(Lieta C-686/21)

(2022/C 37/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāji: VW, *Legea S.r.l.*

Atbildētāji: SW, CQ, ET, VW, *Legea S.r.l.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no iepriekš minētajiem Savienības noteikumiem ⁽¹⁾, kas paredz Savienības preču zīmes īpašnieka izņēmuma tiesības un vienlaikus arī iespēju, ka īpašumtiesību daļas pieder vairāk nekā vienai personai, izriet, ka lēmums par kopīgas preču zīmes lietošanas tiesību koncesiju trešām personām bez maksas un uz nenoteiktu laiku var tikt pieņemts ar kopīpašnieku balsu vairākumu vai arī šim lēmumam ir jābūt vienprātīgam?
- 2) Vai šajā otrajā gadījumā attiecībā uz valsts un Savienības preču zīmēm, kas ir kopīgas vairākām personām, Savienības tiesību principiem atbilst tāda interpretācija, saskaņā ar kuru vienam no preču zīmes, kas ar vienbalsīgu lēmumu ir nodota koncesijā trešām personām bez maksas un uz nenoteiktu laiku, kopīpašniekiem nav iespējams vienpusēji pārtraukt iepriekš minētā lēmuma izpildi; vai arī alternatīvi par Savienības principiem atbilstošu tieši pretēji būtu jāuzskata interpretācija, kas izslēdz to, ka līdzīpašnieks pastāvīgi ir saistīts ar sākotnējo lēmumu tādējādi, ka viņš var no tā atkāpties, ietekmējot koncesijas līgumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2015, L 336, 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. novembrī iesniedza *Conseil d'État (Francija) – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33* Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

(Lieta C-688/21)

(2022/C 37/26)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33*

Atbildētāji: *Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation*

Otra lietas dalībniece: *Fédération française des producteurs d'oléagineux et de protéagineux*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK ⁽¹⁾ atcelšanu 3. panta 1. punkts, lasot kopsakarā ar šīs direktīvas I B pielikuma 1. punktu un atbilstoši šīs direktīvas 17. pantam, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai nošķirtu mutāģenēzes paņēmienus/metodes no paņēmieniem/metodēm, kuri tradicionāli tiek izmantoti vairākiem lietojumiem un kuru drošums jau sen ir atzīts Tiesas 2018. gada 25. jūlija sprieduma izpratnē, ir jāņem vērā tikai veids, kādā mutāģēns izmaina organisma ģenētisko materiālu, vai arī ir jāņem vērā visas izmantotajā procesā radušās organisma variācijas, tostarp somaklonālā mainība, kas var ietekmēt cilvēku veselību un vidi?

- 2) Vai Direktīvas 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) 3. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas I B pielikuma 1. punktu un atbilstoši šīs direktīvas 17. pantam, ir interpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai mutāģenēzes paņēmieni/metode tradicionāli tiek izmantots/-a vairākiem lietojumiem un tā/tās drošums jau sen ir atzīts Tiesas 2018. gada 25. jūlija sprieduma izpratnē, ir jāņem vērā tikai ar šo metodi/paņēmienu iegūto organismu kultūras atklātā laukā vai arī var ņemt vērā pētniecības darbus un publikācijas, kas neattiecas uz šīm kultūrām, un vai ir jāņem vērā tikai tie darbi un publikācijas, kas attiecas uz cilvēku veselības un vides apdraudējumu?

(¹) OV 2001, L 106, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 17. novembrī Brunswick Bowling Products LLC iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2021. gada 8. septembra spriedumu lietā T-152/19, Brunswick Bowling Products LLC/Komisija

(Lieta C-694/21 P)

(2022/C 37/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Brunswick Bowling Products LLC (pārstāvis: R. Martens, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Zviedrijas Karaliste

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. un 2. punktu;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- vai arī atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. un 2. punktu un lemt par prasību pirmajā instancē, un pilnībā atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/1960 (¹);
- un jebkurā gadījumā piespriest Eiropas Komisijai segt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots LESD 263. pants kopsakarā ar tā 256. panta 1. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktu un labas pārvaldības princips, jo Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nenovērtējama informāciju, kuru Komisija izmantoja vai neizmantoja galīgā lēmuma pieņemšanā, tādējādi neņemdamā vērā visus būtiskos faktorus, lai gan Komisijai esot pienākums nodrošināt, ka tās rīcībā ir iespējami vispilnīgākā un visuzticamākā informācija, jo Komisijas lēmuma likumības atbilstoša pārbaude, ko veic Vispārējā tiesa, ietver pārbaudi par to, vai Komisija izmantoja visu būtisko informāciju un, ja nepieciešams, vai Komisijas izmantotā informācija fakto ziņā bija precīza, uzticama, pilnīga un atbilstoša.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots LESD 296. panta 2. punkts un Hartas 41. panta 1. punkts un 41. panta 2. punkta c) apakšpunkts un pienākums norādīt pamatojumu, jo Vispārējā tiesa neesot nodrošinājusi pietiekami detalizētu un argumentētu pamatojumu, lai gan saskaņā ar Vispārējās tiesas pienākumu norādīt pamatojumu tai esot jāsniedz šis pamatojums tādā veidā, lai apelācijas sūdzības iesniedzējs varētu pārliecināties par pieņemtā lēmuma pamatotību.

(¹) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1960 (2018. gada 10. decembris) par aizsardzības pasākumu, ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/42/EK Zviedrija pieņēmusi, lai aizliegtu laist tirgū uzņēmuma *Brunswick Bowling & Billiards* ražotu keģļu pacēlāju un piederumu komplektu, kas paredzēti izmantošanai ar konkrētā veida keģļu pacēlāju, un atsauktu no tirgus šādas mašīnas, kas jau laistas tirgū (OV 2018, L 315, 29. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 22. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-639/14 RENV, T-352/15 un T-740/17 *Dimosia Epikhirisi Ilektrismou AE*/Eiropas Komisija, ko atbalsta *Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon*, 2021. gada 19. novembrī iesniedza *Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon*

(Lieta C-701/21 P)

(2022/C 37/28)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon* (pārstāvji: *Vassilios-Spyridon Christianos* un *Georgios Karydis*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Dimosia Epikhirisi Ilektrismou AE (DEI)*, Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu apvienotajās lietās T-639/14 RENV, T-352/15 un T-740/17;
- vajadzības gadījumā nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest *DEI AE* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētā sprieduma priekšmets bija noteikt, vai Komisijai Regulas 2015/1589 (¹) 4. panta 3. un 4. punkta izpratnē bija jābūt šaubām vai nopietnām grūtībām saistībā ar valsts atbalsta esamību attiecībā uz elektroenerģijas piegādes tarifu, ko *DEI AE* piemēroja apelācijas sūdzības iesniedzējai pēc šķirējtiesas nolēmuma, kuru dēļ tai bija jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus un apgalvo, ka ar pārsūdzēto spriedumu:

- **pirmkārt**, Vispārējā tiesa neesot pārbaudījusi vispārējos tiesību principus “*nemo auditur [..]*” un “*venire contra factum proprium*” attiecībā uz *DEI AE* likumīgajām interesēm celt prasību atcelt tiesību aktu;
- **otrkārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, no vienas puses, attiecībā uz LESD 107. panta 1. punktā paredzēto privātā uzņēmēja kritēriju un, no otras puses, attiecībā uz šķirējtiesas kā valsts iestādes statusu;
- **treškārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējot Regulas 2015/1589 4. pantu, no vienas puses, attiecībā uz pieņēmumu par šaubām vai nopietnām grūtībām saistībā ar valsts atbalsta esamību sūdzību sākotnējās izskatīšanas posmā un, no otras puses, attiecībā uz pierādīšanas pienākuma apvēršanu.

(¹) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī ir iesniegusi Françoise Grossetête (T-722/19) par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-720/19 līdz T-725/19, Ashworth u.c./Parlaments

(Lieta C-714/21 P)

(2022/C 37/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Françoise Grossetête (pārstāvji: J. M. Martínez Gimeno, advokāts, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, advokāts, E. Arnaldos Orts, advokāts, F. Doumont, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā;
- izšķirt strīdu un atcelt Parlamenta lēmumu, kas ietverts paziņojumā par papildu pensijas tiesību noteikšanu prasītājai, ieviešot īpašu atvilkumu 5 % no viņas pensijas pamatsummas, kas tiek tieši iemaksāta brīvprātīgā papildu pensijas fondā;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-722/19.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas pamati attiecas uz: (i) biroja kompetences pieņemto biroja 2018. gada lēmumu neesamību, it īpaši, ciktāl ar to ir noteikti materiālie nosacījumi attiecībā uz tiesībām, kas tika iegūtas pirms Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā; (ii) Civildienesta noteikumu 27. panta 2. punkta pirmā teikuma pārkāpumu, jo neesot ievērotas tiesības, kas tika iegūtas pirms pēdējo minēto stāšanās spēkā; (iii) vienlīdzības un nediskriminācijas, kā arī samērīguma principu pārkāpumu; (iv) tiesiskās drošības principa (pārejas pasākumu neesamība) un tiesiskās palāvības principa pārkāpumiem.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī Gerardo Galeote (T-243/20) iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-240/20 līdz T-245/20 Arnaoutakis u.c./Parlaments

(Lieta C-715/21 P)

(2022/C 37/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gerardo Galeote (pārstāvji: J. M. Martínez Gimeno, abogado, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado, E. Arnaldos Orts, abogado, F. Doumont, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;

- izskatīt lietu un atcelt Parlamenta lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja pieteikums viņam piešķirt brīvprātīgo papildu pensiju, jo viņš neesot sasniedzis nepieciešamo 65 gadu vecumu;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-243/20.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamati ir saistīti ar: (i) Prezidija kompetences neesamību pieņemt Prezidija 2018. gada lēmumu citastarp tādēļ, ka tajā ir izklāstīti materiāltiesiskie nosacījumi attiecībā uz tiesībām, kuras pirms Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā vēl tika tikai iegūtas; (ii) Civildienesta noteikumu 27. panta 2. punkta pirmā teikuma pārkāpumu, kas saistīts ar tiesību, kuras tika tikai vēl iegūtas pirms šo noteikumu stāšanās spēkā, pārkāpumu; (iii) vienlīdzības principa un nediskriminācijas principa pārkāpumu, kā arī samērīguma principa neievērošanu; (iv) tiesiskās drošības (pārejas pasākumu neesamība) un tiesiskās palāvības pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. novembrī Graham R. Watson (T-245/20) iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-240/20 līdz T-245/20 Arnaoutakis u.c./Parlaments

(Lieta C-716/21 P)

(2022/C 37/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Graham R. Watson (pārstāvji: J. M. Martínez Gimeno, abogado, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado, E. Arnaldos Orts, abogado, F. Doumont, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- izskatīt lietu un atcelt Parlamenta lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja pieteikums viņam piešķirt brīvprātīgo papildu pensiju, jo viņš neesot sasniedzis nepieciešamo 65 gadu vecumu;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-245/20.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamati ir saistīti ar: (i) Prezidija kompetences neesamību pieņemt Prezidija 2018. gada lēmumu citastarp tādēļ, ka tajā ir izklāstīti materiāltiesiskie nosacījumi attiecībā uz tiesībām, kuras pirms Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā vēl tika tikai iegūtas; (ii) Civildienesta noteikumu 27. panta 2. punkta pirmā teikuma pārkāpumu, kas saistīts ar tiesību, kuras tika tikai vēl iegūtas pirms šo noteikumu stāšanās spēkā, pārkāpumu; (iii) vienlīdzības principa un nediskriminācijas principa pārkāpumu, kā arī samērīguma principa neievērošanu; (iv) tiesiskās drošības (pārejas pasākumu neesamība) un tiesiskās palāvības pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 22. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-639/14 RENV, T-352/15 un T-740/17 *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)*/Eiropas Komisija, ko atbalsta *Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon*, 2021. gada 1. decembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-739/21 P)

(2022/C 37/32)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *Antonios Bouchagiar* un *Paul-John Loewenthal*)

Pārējās lietas dalībnieces: *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)* (prasītāja pirmajā instancē)

Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon (persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 22. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-639/14 RENV, T-352/15 un T-740/17 *DEI*/Komisija;
- taisīt galīgu spriedumu par pirmajā instancē celto prasību lietā T-740/17 un to noraidīt (alternatīvi taisīt galīgu spriedumu par trešo un ceturto atcelšanas pamatu, tos noraidot, kā arī par piektā atcelšanas pamata pirmo un otro daļu; un nodot lietu T-740/17 atpakaļ Vispārējai tiesai attiecībā uz pārējiem atcelšanas pamatiem), vienlaikus konstatējot, ka lietās T-639/14 RENV un T-352/15 tiesvedībai ir zudis priekšmets un ka tiesvedība ir jāizbeidz; un
- piespriest atbildētājai un prasītājai pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza tikai vienu apelācijas sūdzības pamatu:

Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu, uzskatot, ka Komisija nevarēja izslēgt priekšrocības esamību, pamatojoties uz tirgus ekonomikas dalībnieka kritērija piemērošanu attiecībā uz *DEI* procesu šķīrējtiesā ar *Mytilineos*, bet tai bija jāpārbauda, vai šķīrējtiesas noteiktais tarifs faktiski atbilda tirgus cenai, jo šķīrējtiesa bija jāpielīdzina parastai valsts tiesai.

Pamatojoties uz šo tiesību kļūdu, Vispārējā tiesa esot kļūdaini secinājusi, ka Komisijai bija jābūt šaubām Regulas 2015/1589⁽¹⁾ 4. panta 4. punkta izpratnē, pamatojoties uz kurām tai bija jāuzsāk formāla izmeklēšanas procedūra LESD 108. panta 2. punkta izpratnē attiecībā uz šķīrējtiesas noteikto tarifu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – CX/Komisija

(Lieta T-743/16 RENV II) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Disciplinārsods – Atstādināšana no amata – OLAF izmeklēšana – Neatļautas un nelegālas sarunas par līgumu – Interesu konflikts – Neatbilstīga rēķina apstiprināšana – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības tikt uzklausiņam – Prasītāja un viņa advokāta atkārtota neierašanās uz disciplinārlietas sēdi – Tiesiskā drošība – Tiesiskā palāvība – Samērīgums – Saprātīgs termiņš – Princips ne bis in idem – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2022/C 37/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: CX (pārstāvis: É. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un C. Ehrbar)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2013. gada 16. oktobra lēmumu, ar kuru prasītājam ir piemērots sods – atcelšana no amata, nesamazinot viņa tiesības uz pensiju, un, otrkārt, atļidzināt kaitējumu, kas viņam esot radies šī lēmuma dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) CX sedz savus, kā arī atļidzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību, kā arī tiesvedībām lietās F-5/14 R, F-5/14, T-493/15 P, T-743/16 RENV un C-131/19 P.

⁽¹⁾ OV C 85, 22.3.2014. (lieta, kas sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-5/14 un 2016. gada 1. septembrī tika nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – Assi/Padome

(Lieta T-256/19) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju – Līdzekļu iesaldēšana – Kļūdas vērtējumā – Samērīgums – Tiesības uz īpašumu – Tiesības veikt saimniecisku darbību – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu)

(2022/C 37/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bashar Assi (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: L. Cloquet, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Kyriakopoulou un V. Piessevaux)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2019, L 18 I, 13. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2019, L 18 I, 4. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/806 (2019. gada 17. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2019, L 132, 36. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/798 (2019. gada 17. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2019, L 132, 1. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/719 (2020. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2020, L 168, 66. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/716 (2020. gada 28. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2020, L 168, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/719 (2020. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/716 (2020. gada 28. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, atcelt, ciktāl tie attiecas uz Bashar Assi.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus un atlīdzina pusi no B. Assi tiesāšanās izdevumiem.
- 4) B. Assi pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem sedz pats.

(¹) OV C 246, 22.7.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – Foz/Padome

(Lieta T-258/19) (¹)

(Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju – Līdzekļu iesaldēšana – Kļūda vērtējumā – Samērīgums – Tiesības uz īpašumu – Tiesības veikt saimniecisku darbību – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu)

(2022/C 37/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Samer Foz* (Dubaija, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji: *L. Cloquet* un *J.-P. Buyle*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: *S. Kyriakopoulou* un *V. Piessevaux*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2019, L 18 I, 13. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2019, L 18 I, 4. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/806 (2019. gada 17. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2019, L 132, 36. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/798 (2019. gada 17. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2019, L 132, 1. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/719 (2020. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2020, L 168, 66. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/716 (2020. gada 28. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2020, L 168, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Samer Foz atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 238, 15.7.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – Aman Dimashq JSC/Padome

(Lieta T-259/19) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju – Līdzekļu iesaldēšana – Kļūda vērtējumā – Samērīgums – Tiesības uz īpašumu – Tiesības veikt saimniecisku darbību – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)

(2022/C 37/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Aman Dimashq JSC (Damaska, Sīrija) (pārstāvji: L. Cloquet un J.-P. Buyle, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Kyriakopoulou un V. Piessevaux)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2019, L 18 I, 13. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2019, L 18 I, 4. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/806 (2019. gada 17. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2019, L 132, 36. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/798 (2019. gada 17. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2019, L 132, 1. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/719 (2020. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2020, L 168, 66. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/716 (2020. gada 28. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2020, L 168, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Aman Dimashq JSC atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 238, 15.7.2019.

**Vispārējās tiesas 2021. gada 1. decembra spriedums – Team Beverage/EUIPO – Zurich Deutscher Herold
Lebensversicherung (“Team Beverage”)**

(Lieta T-359/20) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Team Beverage” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “TEAM” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulā (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2022/C 37/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Team Beverage AG (Brēmene, Vācija) (pārstāvji: O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich un N. Achilles, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG (Bonna, Vācija) (pārstāve: F. Kramer, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 8. aprīļa lēmumu lietā R 2727/2019-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung un Team Beverage.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Team Beverage AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 255, 3.8.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – KL/Eiropas Investīciju banka

(Lieta T-370/20) ⁽¹⁾

(Civildienests – EIB personāls – Veselības stāvoklis – Darbspēja – Neattaisnota prombūtne – Atcelšanas prasība – Invaliditātes jēdziens – Neierobežota kompetence – Finansiāla rakstura strīdi – Invaliditātes pensijas izmaksa ar atpakaļejošu datumu – Prasība par zaudējumu atlīdzību)

(2022/C 37/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: KL (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB) (pārstāvji: G. Faedo un M. Loizou, pārstāvji, kuriem palīdz A. Duron, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 50.a pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt EIB 2019. gada 8. februāra un 8. marta lēmumus, ar kuriem prasītājs ir atzīts par darbspējīgu un esošu neattaisnotā prombūtnē no 2019. gada 18. februāra, un, ciktāl nepieciešams, atcelt EIB priekšsēdētāja 2020. gada 16. marta lēmumu, ar kuru tie tiek atstāti spēkā, otrkārt, piespriest EIB izmaksāt prasītājam invaliditātes pensiju ar atpakaļejošu datumu no 2019. gada 1. februāra un, treškārt, atlīdzināt kaitējumu, kuru prasītājs esot cietis šo lēmumu rezultātā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas investīciju bankas (EIB) 2019. gada 8. februāra un 8. marta lēmumus, ar kuriem KL ir atzīts par darbaspējīgu un esošu neattaisnotā prombūtnē no 2019. gada 18. februāra, un EIB priekšsēdētāja 2020. gada 16. marta lēmumu, ar kuru iepriekšējie lēmumi ir atstāti spēkā.
- 2) EIB izmaksā KL invaliditātes pensiju, sākot no 2019. gada 1. februāra, kā arī nokavējuma procentus par šo pensiju līdz tās pilnīgai samaksai, tos aprēķinot atbilstoši likmei, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir spēkā maksājuma termiņa iestāšanās mēneša pirmajā dienā, palielinot to par diviem procentpunktiem, no tās atskaitot prasītājam jau samaksātās summas kā atalgojumu par šo pašu periodu, kuras invaliditātes pensijas izmaksas dēļ, izrādās, viņam nebija jāsaņem.
- 3) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 4) EIB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 255, 3.8.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 1. decembra spriedums – KY/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-433/20) (¹)

(Civildienests – Ierēdņi – Pensijas – Pirms dienesta uzsākšanas Eiropas Savienībā iegūtās pensijas tiesības – Nodošana Savienības sistēmai – Iemaksu gadi – Savienības pensiju iemaksu gadu aprēķināšanas sistēmā vērā neņemto tiesību uz pensiju summas atmaksa – Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts – “Iztikas minimuma” norma – Nepamatota iedzīvošanās)

(2022/C 37/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: KY (pārstāvis – J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji: J. Inghelram un A. Ysebaert)

Priekšmets

Prasības pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt netiešo lēmumu, kas apstiprināts ar 2019. gada 10. oktobra tiešo lēmumu, ar ko noraida pieteikumu atmaksāt prasītāja pirms savas stāšanās amatā iegūto tiesību uz pensiju iemaksu, kas ir nodotas Eiropas Savienības iestāžu pensiju sistēmai, neierēķināto daļu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) KY atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 279, 24.8.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 1. decembra spriedums – Inditex/EUIPO – Ffauf Italia (“ZARA”)(Lieta T-467/20) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ZARA” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “LE DELIZIE ZARA” un agrāka valsts grafiska preču zīme “ZARA” – Pierādījumi par agrāku preču zīmju faktiski izmantošanu – Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts) – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2022/C 37/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spānija) (pārstāvji: G. Marín Raigal un E. Armero Lavie, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: H. O'Neill un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ffauf Italia SpA (Riese Pio X, Itālija) (pārstāvji: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa un M. Lazzarotto, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 8. maija lēmumu lietā R 2040/2019-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Ffauf Italia un Inditex.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 304, 14.9.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. novembra spriedums – YP/Komisija(Lieta T-581/20) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Paaugstināšana amatā – 2019. gada paaugstināšana amatā – Lēmums par nepaaugstināšanu amatā – Civildienesta noteikumu 45. pants – Nopelnu salīdzināšana – Valodu lietojums amata pienākumu izpildē ierēdņiem, kas veic lingvistiskus pienākumus, un ierēdņiem, kas veic citus, nevis lingvistiskus pienākumus – Darba stāžs pakāpē – Nevainīguma prezumpcija – Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. pants – Pienākums norādīt pamatojumu – Izlīguma izpilde)

(2022/C 37/41)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: YP (pārstāvji: J. Van Rossum un J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Brauhoff, L. Radu Bouyon un L. Hohenecker)

Priekšmets

Prasības pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2019. gada 14. novembra lēmumu neiekļaut prasītāja uzvārdu to ierēdņu sarakstā, kas ir paaugstināti 2019. gada paaugstināšanas amatā ietvaros.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) YP atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 371, 3.11.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 22. novembra rīkojums – *Garment Manufacturers Association in Cambodia*/Komisija

(Lieta T-454/20) ⁽¹⁾

(Atcelšanas prasība – Kopējā tirdzniecības politika – Ar Regulu (ES) Nr. 978/2012 noteiktu vispārēju preferenciālu muitas tarifu režīms – Konkrētiem Kambodžas izcelsmes produktiem piemērojamo tirdzniecības preferenču pagaidu atcelšana nopietnu un sistemātisku cilvēktiesību pārkāpumu dēļ – Tieša skāruma neesamība – Individuāla skāruma neesamība – Nepieņemamība)

(2022/C 37/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Garment Manufacturers Association in Cambodia* (Pnompeņa, Kambodža) (pārstāvji: C. Borelli, S. Monti un C. Ziegler, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Biolan un E. Schmidt)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2020/550 (2020. gada 12. februāris), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 978/2012 II un IV pielikumu attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 978/2012 1. panta 2. punktā minēto režīmu pagaidu atcelšanu konkrētiem Kambodžas Karalistes izcelsmes produktiem (OV 2020, L 127, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) *Garment Manufacturers Association in Cambodia* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 287, 31.8.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 8. novembra rīkojums – Satabank/ECB**(Lieta T-494/20) ⁽¹⁾****(*Ekonomikas un monetārā politika – Mazāk nozīmīgu kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – ECB īpašie uzdevumi – Atteikums veikt tiešu prudenciālo uzraudzību – Atteikums sniegt norādījumus kompetentajai personai – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība*)**

(2022/C 37/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Satabank plc (St. Julians, Malta) (pārstāvis – O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: C. Hernández Saseto, F. Bonnard un A. Lefterov)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt ECB 2020. gada 15. maija lēmumu, ar ko atsaka nodrošināt tiešu prasītāja uzraudzību un sniegt par to norādījumus kompetentajai personai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Satabank plc sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 371, 3.11.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 18. novembra rīkojums – RG/Padome**(Lieta T-157/21) ⁽¹⁾****(*Prasība atcelt tiesību aktu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Tirdzniecības un sadarbības nolīgums starp Savienību un Euratom, no vienas puses, un Apvienoto Karalisti, no otras puses – Padomes Lēmums par to, lai parakstītu un provizoriski piemērotu Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu – Nodošanas mehānisms, pamatojoties uz apcietināšanas orderi – Persona, kas aizturēta vai apcietināta Īrijā pēc tam, kad ir beidzies pārejas periods, lai izpildītu Eiropas apcietināšanas orderi, ko ir izdevusi Apvienotā Karaliste pārejas perioda laikā – Individuāla skārums neesamība – Nereglamentējošs akts – Nepieņemamība*)**

(2022/C 37/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RG (pārstāvis: R. Purcell, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. Antoniadis, J. Ciantar un A. Stefanuc)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt Padomes Lēmumu (ES) 2020/2252 (2020. gada 29. decembris) par to, lai Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, no otras puses, un Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai un aizsardzībai (OV 2020, L 444, 2. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par Īrijas un Eiropas Komisijas pieteikumiem par iestāšanos lietā vairs nav jālemj.
- 3) RG sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus, izņemot ar pieteikumiem par iestāšanos lietā saistītos izdevumus.
- 4) RG, Padome, Īrija un Komisija sedz katrs pats savus ar pieteikumiem par iestāšanos lietā saistītos izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 288, 14.6.2021.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2021. gada 26. novembra rīkojums – Puigdemont i Casamajó u.c./Parlaments

(Lieta T-272/21 R II)

(Pagaidu noregulējums – Institucionālās tiesības – Parlamenta deputāts – Privilēģijas un imunitāte – Parlamenta deputāta imunitātes atcelšana – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)

(2022/C 37/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Beļģija), Antoni Comín i Oliveres (Waterloo), Clara Ponsatí i Obiols (Waterloo) (pārstāvji: P. Bekaert, G. Boye, J. Costa i Rosselló un S. Bekaert, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: N. Lorenz, N. Görlitz un J.-C. Puffer)

Lietas dalībnieks, kas iestājies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvis: S. Centeno Huerta)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt izpildi Parlamenta 2021. gada 9. marta lēmumiem P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 un P9_TA(2021)0061 par pieprasījumu atcelt prasītāju imunitāti.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 25. novembra rīkojums – VP/Cedefop

(Lieta T-534/21 R)

(Pagaidu noregulējums – Civildienests – Pagaidu darbinieki – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Nepieņemamība)

(2022/C 37/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VP (pārstāve: L. Levi, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (pārstāvji: T. Bontinck, A. Guillerme un T. Payan, advokāti)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, apturēt *Cedefop* valdes akta, ar ko tiek atbalstīts tās izpilddirektora atzinums par iekšējā juridiskā padomnieka amata atjaunošanu un atlases procedūras sākšanu, izpilde un, otrkārt, izdot *Cedefop* rīkojumu par atbilstošas AD pakāpes pagaidu darbinieka vakances saglabāšanu, lai ieceltu prasītāju juridiskās padomnieces amatā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. oktobrī – XH/Komisija

(Lieta T-613/21)

(2022/C 37/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: XH (pārstāvis: E. Auleytner, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Juridiskais pamatojums

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 4. decembra lēmumu, ar kuru prasītājam ir atteikts sniegt palīdzību, un iecelēj institūcijas atbildes lēmumu uz prasītāja iesniegto sūdzību;
- atcelt 2021. gada 26. maija lēmumu par invaliditātes procedūras uzsākšanu un iecelēj institūcijas atbildes lēmumu uz prasītāja iesniegto sūdzību;
- atlīdzināt prasītājam radušos zaudējumus un kaitējumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pieļauta tiesību kļūda un apstrīdētās procedūras pārkāpums: Civildienesta noteikumu 12.a panta un 24. panta pārkāpums, to aplūkojot saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu, it īpaši rūpības pienākuma pārkāpums un labas pārvaldības principa, kas ietverts Hartas 41. pantā, pārkāpums.
2. Otrajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Civildienesta noteikumu 12.a, 24., 59. un 60. panti, nosakot skaidri nesasniedzamu mērķus, kas prasa prasītājam strādāt slimības atvaļinājuma ar 100 % darbnespēju laikā.

3. Trešajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Civildienesta noteikumu 59. pants saistībā ar to 12.a pantu un 24. pantu, uzsākot invaliditātes procedūru bez prasīto slimības atvaļinājuma dienu skaita procedūras uzsākšanas brīdī.
4. Ceturtajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pants.

Prasība, kas celta 2021. gada 4. oktobrī – *Pharmadom/EUIPO – Wellbe Pharmaceuticals* (“WellBe PHARMACEUTICALS”)

(Lieta T-644/21)

(2022/C 37/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pharmadom* (Boulogne-Billancourt, Francija) (pārstāvis: M.–P. Dauquaire, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Wellbe Pharmaceuticals S.A.* (Varšava, Polija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “WellBe PHARMACEUTICALS” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 151 176

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2021. gada 12. jūlija lēmums lietā R 1423/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. oktobrī – *ClientEarth/Padome*

(Lieta T-682/21)

(2022/C 37/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ClientEarth AISBL* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: O. Brouwer, B. Verheijen un T. van Helfteren, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2021. gada 9. augusta lēmumu ar atsauces numuru SGS 21/2870 par piekļuves atteikumu konkrētiem dokumentiem, kas tika pieprasīti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾ un Regulu (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁽²⁾, kuru prasītāja saņēma 2021. gada 9. augustā;
- piespriest atbildētājai segt prasītājas izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. pantam, tostarp izdevumus, kas radušies visām personām, kas iestājušās lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz lēmumu pieņemšanas aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa), jo iepazīšanās ar šo dokumentu nevar nopietni kaitēt minētajai lēmumu pieņemšanai.
 - Prasītāja apgalvo, ka Padome neesot sasniegusi juridiskā kritērija noteikto augsto sliekšni, proti, ka iepazīšanās ar dokumentu nopietni kaitē lēmumu pieņemšanai. Pirmkārt – apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī lēmumu pieņemšanas procesa pēc būtības vairs neesot bijis. Turklāt Padome esot kļūdaini paļāvusies uz argumentu, ka sabiedrības ārēja iejaukšanās lēmumu pieņemšanā saskaņā ar Regulu 1367/2006 varētu radīt problēmas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz juridisko konsultāciju aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums), jo iepazīšanās ar šo dokumentu nevar nopietni kaitēt juridisko konsultāciju aizsardzībai.
 - Padome neesot pierādījusi, ka pieprasītajā dokumentā ir ietvertas īpašas operatīvas juridiskās konsultācijas. Turklāt Padome neesot ņēmusi vērā būtiskas tiesību aktos un judikatūrā nostiprinātas tiesību normas un principus, proti – ka ES likumdošanas process ir atklāts un ka ES iestādes juridiskā dienesta juridiskā analīze, kurā ir ietverta svarīga vispārēja juridiska analīze saistībā ar likumdošanas procesu ES tiesību aktu pieņemšanai vai pārskatīšanai (ja tas tiek pieprasīts saskaņā ar Regulu 1049/2001), ir izpaužama.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz lēmumu pieņemšanu (Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa) un izņēmums attiecībā uz juridisko konsultāciju aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums), jo apstrīdētajā lēmumā netika atzīta un piešķirta piekļuve, pamatojoties uz sevišķām sabiedrības interesēm.
 - Padome neesot atzinusi un piešķirusi piekļuvi, pamatojoties uz sevišķām sabiedrības interesēm. Esot konstatējamās sevišķās sabiedrības intereses, jo Regulas 1367/2006 pārskatīšana ir ļoti būtiska turpmākam piekļuves līmenim tiesai vides lietu jomā, un apstrīdētais lēmums prasītāju it īpaši un nozīmīgi ietekmē, kad tā veic NVO uzdevumus, kas ir kalpošana sabiedrības interesēm.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz starptautisko attiecību aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums).

- Padome neesot sasniegusi juridiskā kritērija noteikto augsto sliekšni pilnvērtīgi atsaukties uz Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, proti, ka iepazīšanās ar dokumentu konkrēti un reāli kaitē starptautisko attiecību aizsardzībai un ka kaitējumam pakļauto interešu riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai teorētiskam.
5. Ar piekto pamatu pakārtoti tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi izpildīts pienākums nodrošināt daļēju piekļuvi dokumentiem (Regulas 1049/2001 4. panta 6. punkts).
- Visbeidzot tiek apgalvots, ka Padome neesot pārbaudījusi un piešķirusi daļēju piekļuvi atbilstoši nepieciešamajām juridiskajām prasībām. Tā esot nepareizi piemērojusi juridisko kritēriju, saskaņā ar kuru Padomei ir jāizvērtē, vai visas pieprasītā dokumenta daļas ir pamatotas ar (kādu no) minētajiem izņēmumiem.

⁽¹⁾ OV 2001, L 145, 43. lpp.

⁽²⁾ OV 2006, L 264, 13. lpp. Redakcionāla piezīme: pieprasītais dokuments ir saistīts ar lēmumu pieņemšanu attiecībā uz piedāvāto Regulas 1367/2006 pārskatīšanu.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. oktobrī – *Leino-Sandberg*/Padome

(Lieta T-683/21)

(2022/C 37/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Päivi Leino-Sandberg (Helsinki, Somija) (pārstāvji: O. Brouwer, B. Verheijen un T. van Helfteren, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2021. gada 9. augusta lēmumu ar atsaucē numuru SGS 21/2869 par piekļuves atteikumu konkrētiem dokumentiem ⁽¹⁾, kas tika pieprasīti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽²⁾, kuru prasītāja saņēma 2021. gada 9. augustā;
- piespriest atbildētājai segt prasītājas izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. pantam, tostarp izdevumus, kas radušies visām personām, kas iestājušās lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz lēmumu pieņemšanas aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa), jo iepazīšanās ar šo dokumentu nevar nopietni kaitēt minētajai lēmumu pieņemšanai.
 - Prasītāja apgalvo, ka Padome neesot sasniegusi juridiskā kritērija noteikto augsto sliekšni, proti, ka iepazīšanās ar dokumentu nopietni kaitē lēmumu pieņemšanai. Pirmkārt – apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī lēmumu pieņemšanas procesa pēc būtības vairs neesot bijis. Turklāt Padome esot kļūdaini paļāvusies uz argumentu, ka sabiedrības ārēja iejaukšanās lēmumu pieņemšanā saskaņā ar Regulu 1367/2006 varētu radīt problēmas.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz juridisko konsultāciju aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums), jo iepazīšanās ar šo dokumentu nevar nopietni kaitēt juridisko konsultāciju aizsardzībai.
- Padome neesot pierādījusi, ka pieprasītajā dokumentā ir ietvertas īpašas operatīvas juridiskās konsultācijas. Turklāt Padome neesot ņēmusi vērā būtiskas tiesību aktos un judikatūrā nostiprinātas tiesību normas un principus, proti – ka ES likumdošanas process ir atklāts un ka ES iestādes juridiskā dienesta juridiska analīze, kurā ir ietverta svarīga vispārēja juridiska analīze saistībā ar likumdošanas procesu ES tiesību aktu pieņemšanai vai pārskatīšanai (ja tas tiek pieprasīts saskaņā ar Regulu 1049/2001), ir izpaužama.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz lēmumu pieņemšanu (Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa) un izņēmums attiecībā uz juridisko konsultāciju aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums), jo apstrīdētajā lēmumā netika atzīta un piešķirta piekļuve, pamatojoties uz sevišķām sabiedrības interesēm.
- Padome neesot atzinusi un piešķirusi piekļuvi, pamatojoties uz sevišķām sabiedrības interesēm. Esot konstatējamas sevišķas sabiedrības intereses, jo Regulas 1367/2006 pārskatīšana ir ļoti būtiska turpmākam piekļuves līmenim tiesai vides lietu jomā, un apstrīdētais lēmums prasīja it īpaši un nozīmīgi ietekmē, kad tā veic pētniecisko un akadēmisko darbu, kas ir kalpošana sabiedrības interesēm.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi piemērots izņēmums attiecībā uz starptautisko attiecību aizsardzību (Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums).
- Padome neesot sasniegusi juridiskā kritērija noteikto augsto sliekšni pilnvērtīgi atsaukties uz Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, proti, ka iepazīšanās ar dokumentu konkrēti un reāli kaitē starptautisko attiecību aizsardzībai un ka kaitējumam pakļauto interešu riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai teorētiskam.
5. Ar piekto pamatu pakārtoti tiek apgalvots, ka esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā rezultātā esot nepareizi izpildīts pienākums nodrošināt daļēju piekļuvi dokumentiem (Regulas 1049/2001 4. panta 6. punkts).
- Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Padome neesot pārbaudījusi un piešķirusi daļēju piekļuvi atbilstoši nepieciešamajām juridiskajām prasībām. Tā esot nepareizi piemērojusi juridisko kritēriju, saskaņā ar kuru Padomei ir jāizvērtē, vai visas pieprasītā dokumenta daļas ir pamatotas ar (kādu no) minētajiem izņēmumiem.

(¹) Redakcionāla piezīme: pieprasītais dokuments ir saistīts ar lēmumu pieņemšanu attiecībā uz piedāvāto Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006 L 264, 13. lpp.) pārskatīšanu.

(²) OV 2001, L 145, 43. lpp.

Prasība, kas celta 2021. gada 22. oktobrī – AL/Komisija un OLAF

(Lieta T-692/21)

(2022/C 37/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AL (pārstāvji: R. Rata, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Komisija, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt (i) OLAF 2021. gada 22. jūlija lēmumu OCM (2021)22007; (ii) OLAF 2021. gada 22. jūlija lēmumu OCM (2021) 22008; (iii) Komisijas 2021. gada 22. marta lēmumu (ref. Ares(2021)20233749) un (iv) Komisijas 2021. gada 3. marta lēmumu (ref. Ares(2021)1610971);
- piespriest atbildētājiem samaksāt (i) 1 127,66 EUR, kas ir ieturēti bez jebkāda PMO individuāla administratīva lēmuma sakarā ar atmaksāšanu; (ii) 9 250,05 EUR, kas ieturēti 2021. gada maijā, jūnijā, jūlijā, augustā un septembrī, un (iii) *ex aequo et bono* 1 EUR, lai kompensētu par nemantisko kaitējumu, ko prasītājs cietis OLAF prettiesiskās darbības rezultātā saistībā ar izmeklēšanu OF/2016/0928/A1, kuras rezultātā galu galā prasītājs tika atbrīvots no amata;
- piespriest atbildētājiem segt savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmajā pamatā tiek apgalvots, ka OLAF esot pārkāpis Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu un 90.a pantu, jo tas noraidīja prasītāja 2021. gada 23. marta sūdzību kā nepieņemamu uz pastāvīgas ES judikatūras pamata, atbilstoši kurai OLAF galīgais ziņojums un ieteikumi nav tiesiskas sekas izraisīši akti.
2. Otrajā pamatā tiek apgalvots, ka OLAF esot pārkāpis iepriekš minēto Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu un 90.a pantu, jo tas noraidījis prasītāja 2021. gada 23. aprīļa sūdzību kā nepieņemamu. Prasītājs apgalvo, ka OLAF sūdzību esot bijis jāatzīst par pieņemamu, jo OLAF ir Komisijas dienests, tādēļ – daļa no Komisijas, un tam bija jāizskata prasītāja sūdzība.
3. Trešajā pamatā tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi iepriekš minēto Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, jo Komisija netieši noraidīja prasītāja sūdzību, kas bija vēsta pret Komisijas 2021. gada 22. marta lēmumu (ref. ARES (2021)2023374), ar kuru tika apstiprināts Komisijas 2021. gada 3. marta lēmums (ref. ARES(2021)1610971).

Prasība, kas celta 2021. gada 25. oktobrī – NJ/Komisija

(Lieta T-693/21)

(2022/C 37/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: NJ (pārstāvis: C. Maczkovics, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saskaņā ar LESD 265. pantu atzīt, ka Komisija prettiesiski nav pieņēmusi lēmumu par tā 2018. gada 19. aprīļa sūdzību SA.50952(2018FC) par valsts atbalsta pasākumu;
- uzdot Komisijai nekavējoties pieņemt nostāju attiecībā uz sūdzību, kas reģistrēta ar numuru SA.50952(2018FC);

- piespriet Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītāja tiesāšanās izdevumus, pat tad, ja pēc šīs prasības celšanas Komisija veiks pasākumus, kas Vispārējās tiesas ieskatā padarītu prasību par tādu, kurai zudis priekšmets, vai ja Vispārējā tiesa noraidīs prasību kā nepieņemamu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza vienu vienīgu pamatu, apgalvojot, ka Komisija nav ievērojusi Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētos pienākumus. It īpaši tas norāda uz LESD 265. panta, kā arī Regulas 2015/1589 ⁽¹⁾ 12. panta 1. punkta otrās daļas, prasības veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi, labas pārvaldības principa un principa par lēmumu pieņemšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu, jo Komisija nav pieņēmusi nevienu lēmumu saskaņā ar Regulas 2015/1589 4. panta 2., 3. vai 4. punktu vairāk nekā trīs gadus un sešus mēnešus pēc tam, kad prasītājs iesniedza sūdzību SA.50952 (2018FC) par valsts atbalsta pasākumu. Prasītājs apgalvo, ka Komisijai šāds lēmums bija jāpieņem divpadsmit mēnešu laikā saskaņā ar tās Paraugprakses kodeksu par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi ⁽²⁾ vai vismaz saprātīgā termiņā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

⁽²⁾ Paraugprakses kodekss par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi (OV 2009, C 136, 13. lpp.)

Prasība, kas celta 2021. gada 31. oktobrī – *Peace United/EUIPO – 1906 Collins* (“MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN”)

(Lieta T-699/21)

(2022/C 37/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Peace United Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: M. Artzimovitch, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībniece: *1906 Collins LLC* (Maiami, Florida, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 352 804

Process *EUIPO*: spēkā neesamības pasludināšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2021. gada 30. jūlija lēmums lietā R 276/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā Apelācijas padome faktisko un tiesisko apstākļu vērtējumā pieļauto dažādo kļūdu un labas pārvaldības pienākuma neievērošanas dēļ uzskatīja, ka Eiropas Savienības preču zīme “MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN” Nr. 11 352 804 strīdus laikposmā nav tikusi faktiski izmantota attiecībā uz norādītajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 41. un 43. klasē;
- piespriet *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 63. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu ļaunprātības vērtējumā saistībā ar [preču zīmes īpašnieka tiesību] atcelšanas prasību;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā attiecībā uz preču zīmes faktiski izmantošanu.

Prasība, kas celta 2021. gada 3. novembrī – Balaban/EUIPO (“Stahlwerk”)**(Lieta T-705/21)**

(2022/C 37/54)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Okan Balaban* (Bornheima, Vācija) (pārstāvis: *T. Schaaf*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Stahlwerk” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 235 592

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 2. septembra lēmums lietā R 77/2021–1

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētāja 2020. gada 18. novembra lēmumu, ar kuru noraidīts reģistrācijas pieteikums Nr. 18 235 592, un apstrīdēto lēmumu daļā, kurā pieteikums noraidīts daļēji, un uzdot atbildētājam reģistrēt preču zīmi attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 3. novembrī – Balaban/EUIPO (“Stahlwerkstatt”)**(Lieta T-706/21)**

(2022/C 37/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Okan Balaban* (Bornheima, Vācija) (pārstāvis: *T. Schaaf*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Stahlwerkstatt” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 219 170

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 2. septembra lēmums lietā R 1987/2021-1

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- grozīt atbildētāja 2020. gada 27. augusta lēmumu par [reģistrācijas] atteikumu un apstrīdēto lēmumu un uzdot atbildētājam reģistrēt preču zīmi attiecībā uz mācību un izglītības pakalpojumiem, kas ietilpst 41. klasē;
- piespriest EUIPO atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 5. novembrī – *Cellnex Telecom un Retevisión I/Komisija*

(Lieta T-715/21)

(2022/C 37/56)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Cellnex Telecom, SA* (Madride, Spānija) un *Retevisión I, SA* (Madride) (pārstāvji: *J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo* un *N. Bayón Fernández*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamiem un apmierināt to prasības pieteikumā izvirzītos prasījumus atcelt tiesību aktu;
- atcelt Komisijas lēmumu (2021. gada 10. jūnijs) par valsts atbalstu SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009), ko Spānija sniegusi zemes ciparu televīzijas (DTT) ieviešanai attālās un mazāk urbanizētās teritorijās (ārpus Kastīlijas-Lamančas) ⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājas ir izvirzījušas divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots acīmredzams LESD 108. panta 2. punktā paredzētās procedūras pārkāpums un to procesuālo tiesību pārkāpums, kas ieinteresētajām personām izriet no Savienības tiesībām.

- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka minētais pārkāpums ir radies tādēļ, ka apstrīdētais lēmums, kas ir šīs prasības priekšmets, tika pieņemts, nepieņemot jaunu lēmumu par procedūras uzsākšanu, negrozot lēmumu par procedūras uzsākšanu, kurš bija pieņemts pirms 2013. gada lēmuma, nedz arī iepriekš informējot prasītājas par Komisijas sākotnējo selektivitātes analīzi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota tiesību kļūda, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, saistībā ar selektivitātes jēdzienu, pierādīšanas pienākuma neizpildi un pamatojuma trūkumu.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu savā “galvenajā” selektivitātes analīzē, apgalvodama, ka atsaucēs sistēma esot “parastie tirgus apstākļi, kādos uzņēmumiem būtu jādarbojas”, ieskaitot visus uzņēmumus un ekonomikas nozares. Komisija ir pieļāvusi kļūdu savā “pakārtotajā” selektivitātes analīzē, apgalvodama, ka zemes un satelīta tehnoloģijas esot salīdzināmā situācijā, nodrošinot ciparu televīzijas signālu zonā, kas apstrīdētajā lēmumā ir norādīta kā II zona.

(¹) OV 2021, L 417, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2021. gada 16. novembrī – Společnost pro eHealth databáze/Komisija

(Lieta T-731/21)

(2022/C 37/57)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Společnost pro eHealth databáze, a.s. (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvis: P. Konečný, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2021. gada 2. septembra lēmumu C(2021) 6597 *final*;
- piespriest atbildētājam segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpumu un nepareizu stingrāku nosacījumu piemērošanu saistībā ar dalību projektā.
 - Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja nevar atsaukties uz pienākumiem, kas izriet no nesaistoša dokumenta, jo par tā esību līgumslēdzējām pusēm nebija zināms un tās nebija piekritušas tam, lai tas būtu saistošs.
 - Vēl prasītāja apgalvo, ka atbildētāja uz pienākumiem, kas izriet no minētā nesaistošā dokumenta, ir atsaukusies, pārkāpjot attiecīgo vienošanos par subsīdiju piešķiršanu.
 - Vienlaikus prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi atpakaļejoša spēka aizlieguma principu, jo atsaucās uz stingrākām formālām prasībām, kas izriet dokumenta, kurš pieņemts vēlāk nekā tika parakstīta vienošanās par subsīdiju piešķiršanu.

2. Otrais pamats attiecas uz tiesību akta likumības principa pārkāpumu tādēļ, ka netika ņemti vērā iesniegtie pierādījumi.
 - Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja nav ņēmusi vērā pierādījumus, ko viņa iesniedza galīgajā ziņojumā par veikto finansiālo revīziju, lai gan tai tas bija jādara, un tādēļ tā esot pārkāpusi tiesību akta likumības principu.
 - Turklāt prasītāja apgalvo, ka iesniegtie pierādījumi tika pievienoti pēc revidenta priekšlikuma.
3. Trešais pamats attiecas uz tiesību akta likumības principa pārkāpumu saistībā ar kļūdu aprēķinā.
 - Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu, nosakot summu, uz kuras pamata tika aprēķināta summa, kas prasītājam ir jāatmaksā atbildētājam.
 - Prasītāja uzskata, ka gadījumā, ja tā atmaksātu summu, ko aprēķinājusi atbildētāja, tā būtu atdevusi summu, kas nekad nav tikusi nodota tās rīcībā, un tādēļ tā atbildētājam būtu atmaksājusi daudz lielāku summu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips.
 - Prasītāja apgalvo, ka bija jāatzīst, ka tai pienākas personāla izdevumu kompensācija vismaz tādas vidējās algas apmērā, ko 2008.–2011. gadā saņēmuši nodarbinātie Čehijas Republikas IT sabiedrībās. Prasītāja uzskata, ka, neatzīstot, ka tai pienākas šāda izdevumu kompensācija, atbildētāja rīkojas netaisnīgi un nesamērīgi.

Prasība, kas celta 2021. gada 16. novembrī – Asociación de Elaboradores de Cava de Requena/Komisija

(Lieta T-732/21)

(2022/C 37/58)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Asociación de Elaboradores de Cava de Requena (Requena, Spānija) (pārstāvis: G. Guillem Carrau, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt paziņojuma par standarta grozījuma apstiprināšanu produkta specifikācijā “Cava”, PDO-ES-A0735-AM10 ⁽¹⁾ publikāciju, kas veikta saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2019/33 (2018. gada 17. oktobris) ⁽²⁾.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, izvērtējot lietas materiālus par grozījumu, kas ir šīs prasības priekšmets, nav izpildīta būtiska procesuāla prasība, jo Komisija zināja, ka grozījums ir Spānijas Karalistes tiesās izskatāmas prasības priekšmets un neapturēja procedūru pretēji spēkā esošajai judikatūrai par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots to noteikumu pārkāpums, kuri reglamentē Līgumu piemērošanu, pamatojoties uz to, ka: grozījums tika uzskatīts par standarta grozījumu, lai arī tas bija jāidentificē kā “Savienības” grozījums saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/33 (2018. gada 17. oktobris) 14. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu un citām saistītajām tiesību normām (tostarp 15., 17. un 55. pantu) un Deleģētās regulas (ES) 2019/34⁽³⁾ 6. pantu; ir pārkāpts vispārējais precizitātes princips saistībā ar fakultatīvo marķējumu, kas izriet no prasības, ka mazākajai ģeogrāfiskajai vienībai ir jābūt *Requena* pašvaldībai, kā arī patērētāja tiesības spēt identificēt produkta izcelsmi (Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013⁽⁴⁾ 120. pants un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/33 (2018. gada 17. oktobris) 55. panta 1. un 3. punkts); ir pārkāptas apvienības vīndarītāju tiesības, ko tie ir ieguvuši gandrīz 40 gadus ilgas nosaukuma “CAVA DE REQUENA” izmantošanas rezultātā, un tiesību normas, ar kurām tiek aizsargātas šīs tiesības (Spānijas Karalistes Augstākās tiesas spriedums Nr. 1893/1989 un 1991. gada izpildes lēmumi), kā arī Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/33 (2018. gada 17. oktobris), kuras 40. pantā, atsaucoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 119. pantu, ir paredzēts pienākums marķējumā norādīt izcelsmi, jo, pretēji Komisijas apgalvotajam, nav pietiekami norādīt vienīgi pasta kodu; ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips attiecībā pret citiem “CAVA” ražotājiem, kuriem ir mazāka ģeogrāfiskā vienība un kuri var patērētājam norādīt produkta ģeogrāfisko izcelsmi; ir pārkāpta Vispārējās tiesas judikatūra par piekļuvi tirgum, kas ir izstrādāta saistībā ar preču brīvu apriti (LESD 34. un turpmākie pantu), un ar to tiek pieļauta “CAVA” tirgū pastāvošā pieprasījuma kumulatīva ietekme, tādējādi pārkāpjot LESD 101. pantu.

⁽¹⁾ OV 2021, C 369, 2. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/33 (2018. gada 17. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 papildina attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un tradicionālo apzīmējumu aizsardzības pieteikumiem vīna nozarē, iebildumu procedūru, lietošanas ierobežojumiem, produkta specifikācijas grozījumiem, aizsardzības anulēšanu, marķēšanu un noformēšanu (OV 2019, L 9, 2. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/34 (2018. gada 17. oktobris), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 piemēro attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un tradicionālo apzīmējumu aizsardzības pieteikumiem vīna nozarē, iebilduma procedūru, grozījumiem produktu specifikācijās, aizsargāto nosaukumu reģistru, aizsardzības anulēšanu un simbolu izmantošanu un kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz pienācīgu pārbauciņu sistēmu (OV 2019, L 9, 46. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 17. novembrī – *The Chord Company*/EUIPO – *AVSL Group* (“CHORD”)

(Lieta T-734/21)

(2022/C 37/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Chord Company Ltd* (Viltšīra, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: A. Deutsch, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *AVSL Group Ltd* (Mančestera, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CHORD” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 8 254 229

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 31. augusta lēmums lietā R 1664/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un/vai otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību Vispārējā tiesā, apelācijas procesu un spēkā neesamības atzīšanas procesu.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 7. panta 2. punkta pārkāpums;
- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 2. punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta b) apakšpunkta paredzēto tiesību tikt uzklautam pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 17. novembrī – *Aprile and Commerciale Italiana/EUIPO – DC Comics partnership* (Stilizēta melna sikspārņa baltā ovālā rāmī attēlojums)

(Lieta T-735/21)

(2022/C 37/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Luigi Aprile* (Sandžuzepe Vezuviāno, Itālija), *Commerciale Italiana Srl* (Nola, Itālija) (pārstāve: *C. Saettel*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *DC Comics partnership* (Bērbanka, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (stilizēta melna sikspārņa baltā ovālā rāmī attēlojums) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 38 158

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 6. septembra lēmums lietā R 1447/2020-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību pieteikumu par pieņemamu;

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. novembrī – *Refractory Intellectual Property/EUIPO* (“e-tech”)**(Lieta T-737/21)**

(2022/C 37/61)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Refractory Intellectual Property GmbH & Co. KG* (Vīne, Austrija) (pārstāvis: *J. Schmidt*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “e-tech” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 274 481

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 9. septembra lēmums lietā R 548/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. novembrī – *Bora Creations/EUIPO* (“essence”)**(Lieta T-738/21)**

(2022/C 37/62)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Bora Creations, SL* (*Andratx*, Spānija) (pārstāvji: *R. Lange* un *M. Ebner*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “essence” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 269 704

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2021. gada 21. septembra lēmums lietā R 693/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un reģistrēt pieteikto Eiropas Savienības preču zīmi;
- piespriest EUIPO atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 22. novembrī – *LG Electronics/EUIPO – ZTE Deutschland (“V10”)*

(Lieta T-741/21)

(2022/C 37/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *LG Electronics, Inc.* (Seula, Korejas Republika) (pārstāvis: *M. Bölling*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *ZTE Deutschland* (Diseldorfa, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “V10” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 14 328 892

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 14. septembra lēmums lietā R 2101/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir noraidīta prasītājas apelācijas sūdzība par spēkā neesamības atzīšanas lēmumu tikai attiecībā uz šādām precēm: “viedtālruņi, mobilie telefoni un valkājami viedtālruņi;
- piespriest EUIPO atlidzināt radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums nepietiekamas nošķiršanas starp precēm, uz kurām attiecas spēkā neesamība, dēļ;
- Padomes Regulas (EK) 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums neatbilstošas argumentācijas par sabiedrības uztveri dēļ;
- Padomes Regulas (EK) 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, konstatējot, ka nepastāv neatņemama un raksturīga iezīme;
- Padomes Regulas (EK) 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, konstatējot, ka nepastāv viegli atpazīstama iezīme;
- Padomes Regulas (EK) 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, konstatējot, ka nepastāv konkrēta, precīza un objektīva iezīme.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. novembrī – Preventicus/EUIPO (“NIGHTWATCH”)

(Lieta T-742/21)

(2022/C 37/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Preventicus GmbH (Jēna, Vācija) (pārstāvis: J. Zecher, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NIGHTWATCH” – Reģistrācijas pieteikums Nr. 17 996 007 – Atteikums – Pieteikums par Eiropas Savienības preču zīmes pieteikuma pārvēršanu par valsts preču zīmes pieteikumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 9. septembra lēmums lietā R 1241/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un izdevumus, kas radušies apelācijas procesā un pārbaudes procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 139. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 37. pantu, pārkāpums;

- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā paredzēto tiesību uz taisnīgu un savlaicīgu strīda izskatīšanu pārkāpums;
- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību tikt uzklausiņtam pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 22. novembrī – Ryanair/Komisija

(Lieta T-743/21)

(2022/C 37/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ryanair DAC (Swords, Īrija) (pārstāvji: E. Vahida, F.-C. Lapr votte, V. Blanc, D. P rez de Lamo, S. Rating un I.-G. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2020. gada 16. jūlija lēmumu par valsts atbalstu SA. 57369 (2020/N) – Portugāle – Glābšanas atbalsts TAP SGPS ⁽¹⁾; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzami kļūdījusies vērtējumā, apgalvojot, ka valsts atbalsts ietilpst GP pamatnostādņu [par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai] materiālās piemērošanas jomā, pareizi nenosakot, vai prasītājas grūtības ir pārāk nopietnas, lai tās izskatītu atsevišķi, un ir nesaraujami saistītas ar patvaļīgu izmaksu pārdali grupas iekšienē vai ir tās rezultāts.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Tiek apgalvots, ka atbildētājas veiktajā saderīguma nosacījuma – ka atbalstam ir jākalpo kopīgu interešu mērķim – izpildes pārbaudē, kā arī tās vērtējumā par atbalsta piemērotību un samērīgumu un tā negatīvo ietekmi ir pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā nediskriminācijas principam un pakalpojumu sniegšanas brīvībai (kas piemērojams gaisa pārvadājumiem ar Regulu (EK) Nr. 1008/2008 ⁽²⁾), kā arī brīvībai veikt uzņēmējdarbību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav uzsākusi formālas izmeklēšanas procedūru, neraugoties uz nopietnajām grūtībām, un ir pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav izpildīts Komisijas pienākums norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. panta 2. punktam.

⁽¹⁾ OV 2021, C 345, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Savienībā (pārstrādātā versija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2008, L 293, 3.–20. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 24. novembrī – Medela/EUIPO (“MAXFLOW”)

(Lieta T-744/21)

(2022/C 37/66)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Medela Holding AG (Baar, Šveice) (pārstāvji: M. Hartmann un S. Fröhlich, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes “MAXFLOW” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 328 426

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 30. augusta lēmums lietā R 876/2021-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 22. novembrī – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien/EUIPO – Cantina San Donaci (“Passo Lungo”)

(Lieta T-745/21)

(2022/C 37/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH (Fraiburga, Vācija) (pārstāvji: K. Schmidt-Hern un A. Lubberger, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Cantina Sociale Cooperativa San Donaci (Sandonači, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas vārdiskās vārdiskās preču zīmes “Passo Lungo” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 082 770

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2021. gada 20. septembra lēmums lietā R 130/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 46. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 26. novembrī – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng
(“Fohlenelf”)

(Lieta T-747/21)

(2022/C 37/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Vācija) (pārstāvis: R. Kitzberger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: David Neng (Brüggen, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Fohlenelf” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 246 898

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2021. gada 28. septembra lēmums lietā R 2126/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un prasītājas izdevumus, tostarp pirmstiesas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 97. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 26. novembrī – Gerhard Grund Gerüste/EUIPO – Josef Grund Gerüstbau (“Josef Grund Gerüstbau”)

(Lieta T-749/21)

(2022/C 37/69)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gerhard Grund Gerüste (Kamp-Lintfort, Vācija) (pārstāvis: P. Lee, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Josef Grund Gerüstbau GmbH (Erfurte, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Josef Grund Gerüstbau” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 17 372 178

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 22. septembra lēmums lietā R 1925/2020-1

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atzīt Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 17 372 178 par pilnībā spēkā neesošu;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. novembrī – Associação do Socorro e Amparo/EUIPO – De Bragança (“quis ut Deus”)

(Lieta T-752/21)

(2022/C 37/70)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Associação do Socorro e Amparo (Lisabona, Portugāle) pārstāvis: J. Motta Veiga, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugāle)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme “quis ut Deus” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 9 131 566

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2021. gada 21. oktobra lēmums lietā R 581/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apmierināt šo prasību un līdz ar to aizstāt Apelācijas ceturtās padomes lēmumu ar lēmumu par Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 9 131 566 spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz visām ar attiecīgo preču zīmi aizsargātajām precēm un pakalpojumiem, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu, jo attiecīgā preču zīme nepārtrauktā piecu gadu laikposmā nav tikusi faktiski izmantota;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un pārējos procesuālos izdevumus, tostarp advokātu honorārus, kuru apmērs tiks noteikts vēlāk.

Izvirzītais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 1. decembrī – *Illumina*/Komisija

(Lieta T-755/21)

(2022/C 37/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Illumina, Inc.* (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *D. Beard, Barrister-at-law*, un *P. Chappatte*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2021. gada 29. oktobra lēmumu lietā COMP/M.10493, kas pieņemts saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula, turpmāk tekstā – “EUMR”) (¹) 8. panta 5. punkta a) apakšpunktu un kurā ir i) konstatēts, ka *Illumina* ir īstenojusi *GRAIL* iegādi, pārkāpjot *EUMR* 7. pantu; ii) attiecībā uz *Illumina* un *GRAIL* ir noteikti lēmuma 4.7 iedaļā paredzētie pagaidu pasākumi, un iii) *Illumina* un *GRAIL* ir likts nekavējoties īstenot vai nodrošināt šādu pasākumu īstenošanu, neizpildes gadījumā paredzot periodiskus soda maksājumus (turpmāk tekstā – “lēmums”); un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka lēmums nav Komisijas kompetencē, jo EUMR 7. pants neesot piemērojams. It īpaši:
 - Komisijas pilnvaras atbilstoši EUMR 8. panta 5. punktam pieņemot lēmumu esot bijušas atkarīgas no tā, ka koncentrācija ir tikusi īstenota, pārkāpjot 7. pantu.
 - ja *Illumina* lietā T-227/21 veiktā lēmuma par lietas nodošanu pārsūdzēšana tiktu apmierināta un lēmumi par lietas nodošanu tiktu atcelti, tad *Illumina* nekad nebūtu bijis pienākums atbilstoši EUMR 7. pantam apturēt koncentrācijas īstenošanu un Komisijai tādējādi nebija kompetences pieņemt lēmumu vai jebkādu tā daļu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā ietvertie noteikumi attiecībā uz līdzekļu piešķiršanu ir nesamērīgi. It īpaši:
 - lēmumā ietvertā prasība, ka *Illumina* ir jānodrošina finansējums *GRAIL* ar noteikumiem, kas liedz *Illumina* būt informētai par mērķi, kādam līdzekļi ir paredzēti, ir nesamērīga, jo *Illumina* bija obligāti jāsaņem šī informācija, lai nodrošinātu atbilstību citām tiesību aktu prasībām.
 - Komisijas paustās bažas bija iespējams novērst ar mazāk ierobežojošiem līdzekļiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā ir ietverta nesamērīga attieksme pret *Illumina* iepriekš pastāvošajiem līgumiskajiem pienākumiem un/vai Komisija nav norādījusi atbilstošu pamatojumu saskaņā ar LESD 296. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu. It īpaši:
 - Komisijas norādītais pamatojums esot tautoloģisks un tādēļ ar to esot pārkāpts pienākums norādīt atbilstošu lēmuma pamatojumu.
 - ar lēmumu *Illumina* nesamērīgi tiek prasīts pārkāpt iepriekš pastāvošos līgumiskos pienākumus sniegt informāciju konkrētiem finanšu instrumentu turētājiem.

(¹) OV 2004, L 24, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2021. gada 2. decembrī – *Activa – Grillküche/EUIPO – Targa* (Grilēšanas ierīces)

(Lieta T-757/21)

(2022/C 37/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Activa – Grillküche GmbH* (*Selb*, Vācija) (pārstāvji: *F. Stangl* un *M. Würth*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: *Targa GmbH* (*Soest*, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece

Strīdus dizainparaugs: Eiropas Savienības dizainparaugs Nr. 3 056 449-0001

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2021. gada 4. oktobra lēmums lietā R 1651/2020-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu un pilnībā atcelt *EUIPO* Anulēšanas nodaļas 2020. gada 12. jūnija lēmumu Nr. ICD 104479;
- atzīt strīdus dizainparaugu par spēkā neesošu; un
- piespriest *EUIPO* un otrai procesa Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. panta 2. punkta pārkāpums;
- Regulas (EK) Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta pirmā teikuma, skatot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums.
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta otrā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 6. decembrī – *Société des produits Nestlé/EUIPO – The a2 Milk Company* (“A2”)**(Lieta T-759/21)**

(2022/C 37/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Šveice) (pārstāvji: A. Jaeger-Lenz un J. Thomsen, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: The a2 Milk Company Ltd (Auckland, Jaunzēlande)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “A2” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. 1 438 650

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2021. gada 15. oktobra lēmums lietā R 2447/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt *EUIPO* iebildumu nodaļas 2020. gada 17. novembra lēmumu, pilnībā noraidīt iebildumu Nr. B 3080425 un atļaut attiecināt starptautisko reģistrāciju Nr. WO 1438650 uz Eiropas Savienību;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un piespriest potenciālajai personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus *EUIPO* iebildumu un apelācijas procesos.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV